I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1480/2003

af 11. august 2003

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (dynamic random access memories), med oprindelse i Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], særlig artikel 15,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg [2], og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 708/2003 [3] (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) blev der indført en midlertidig udligningstold på importen til Fællesskabet af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (dynamic random access memories), med oprindelse i Republikken Korea.

(2) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. januar 2001 til 31. december 2001 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 1998 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(3) Efter meddelelsen om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige foranstaltninger, fremsatte flere interesserede parter bemærkninger skriftligt. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2026/97 (»grundforordningen«) fik alle interesserede parter, der anmodede herom, mulighed for at blive hørt af Kommissionen.

(4) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på at træffe endelige afgørelser.

(5) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale, at der indføres en endelig udligningstold, og at der sker en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.

(6) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de midlertidige afgørelser er i påkommende tilfælde blevet ændret i overensstemmelse hermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(7) Da der ikke blev modtaget bemærkninger vedrørende definitionen af den pågældende vare og samme vare efter meddelelsen om de foreløbige undersøgelsesresultater, bekræftes konklusionerne i betragtning 8 til 11 i forordningen om midlertidig told.

D. SUBSIDIER

(8) Efter offentliggørelsen af forordningen om indførelsen af den midlertidige udligningstold fremsatte EF-producenterne, Samsung Electronics Co., Ltd (»Samsung«), Hynix Semiconductor Inc. (»Hynix«), den koreanske regering, Korea Exchange Bank (»KEB«), Korea Development Bank (»KDB«), Citibank Seoul, Woori Bank, National Agricultural Cooperative Federation (»NACF«) og Shinhan Bank bemærkninger vedrørende Kommissionens konklusioner

[1] EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1, Ændret ved forordning (EF) nr. 1973/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 4).
[2] Forslag af 25.7.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
[3] EUT L 102 af 24.4.2003, s. 7.

om subsidier. De foranstaltninger, hvortil der blev fremsat bemærkninger, er det syndikerede lån på 800 mio. KRW, KEIC's eksportkreditgaranti på 600 mio. USD, KDB's program for selskabsobligationer, kreditorbankernes køb af konvertible obligationer til en værdi af 1 000 mia. KRW i maj 2001 og omstruktureringspakken fra oktober 2001. Da nogle generelle spørgsmål har betydning for vurderingen af alle de undersøgte foranstaltninger, gøres der i det følgende indledningskapitel rede for disse.

1. INDLEDNING

i) *Finansielt bidrag fra staten*

(9) Spørgsmålet om, hvad der udgør et »finansielt bidrag fra staten«, er centralt for denne undersøgelse, og det er værd at gentage nogle af de vejledende principper herfor. For at et subsidie skal foreligge, skal det ifølge artikel 2 i grundforordningen først påvises, at der ydes et finansielt bidrag fra en stat. I artikel 1, stk. 3, i grundforordningen defineres »staten« som en regering eller et hvilket som helst offentligt organ inden for oprindelses- eller eksportlandets område. Ifølge artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv), i grundforordningen anses et finansielt bidrag fra staten også for at foreligge, når staten overdrager til eller pålægger et privat organ at gennemføre foranstaltninger, der udgør et bidrag fra staten i henhold til samme artikels nr. i), ii) og iii).

(10) Et finansielt bidrag fra en regering eller et offentligt organ er et subsidie, hvis det medfører en fordel. Hvis en enhed ikke anses for at være et offentligt organ, er det pr. definition et privat organ, og det skal påvises, at der foreligger offentlig styring, for at der skal være tale om et subsidie, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv).

(11) Offentligt ejerskab, selv med 100 %, betyder ikke i sig selv, at et selskab anses for at være et offentligt organ. Offentligt ejerskab uanset dettes niveau skaber heller ikke en »formodning, der skal afkræftes«, om, at der er tale om et offentligt organ. Det offentlige ejendomsforholds niveau er imidlertid et vigtigt, og i nogle tilfælde det vigtigste, element i afgørelsen af, hvorvidt et offentligt organ eksisterer. Jo højere statens andel, jo mere sandsynlig er en konklusion om, at den pågældende enhed er et offentligt organ.

(12) Når selskaber er 100 % private og staten ikke er hovedaktionær, vil det normalt være vanskeligt at bestemme, at et selskab er et offentligt organ, medmindre der foreligger overbevisende dokumentation herfor. I begge disse tilfælde vil selskabet blive anset for at være et privat organ, og det vil skulle påvises, at staten »pålægger« selskabet at yde finansielle bidrag, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv), i grundforordningen.

(13) Hvis staten omvendt er den vigtigste aktionær i et selskab, og især hvis den er hovedaktionær, kan det pågældende selskab udmærket anses for at være et offentligt organ, hvis andre relevante kriterier er opfyldt. Disse kriterier tager højde for den opfattelse, der er implicit i ordbogsdefinitioner, at et offentligt organ er en institution, der er bemyndiget til at handle på vegne af et samfund som en regeringsenhed i modsætning til et privat organ, der antages at handle i dets ejeres interesse.

(14) De relevante kriterier, som kan tages i betragtning ved fastsættelsen af, om et givet selskab rent faktisk kan betragtes som et offentligt organ, omfatter:

a) Forfølgelse af mål for den offentlige politik; dvs. mål, der ligger uden for en privat organisations normale mandat, og som f.eks. omfatter krav om hensyntagen til nationale eller regionale økonomiske interesser, fremme af sociale mål osv. Disse kriterier kan være ikke-kommercielle i den forstand, at de strider mod det normale mål om at opnå størst mulig fortjeneste.

b) Den statslige kontrol er mere vidtgående end blot ejerskab. Jo højere grad af statsligt ejerskab, jo mere sandsynligt er det, at der udøves kontrol. Dette kan påvises ved statslig indflydelse ved udnævnelser, statens ret til at vurdere resultater og fastsætte mål, og det omfang, hvori staten skal involveres i individuelle investerings- eller forretningsbeslutninger.

(15) For så vidt angår begrebet pålæg i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv), forekommer dette, når staten kræver, at et privat organ gennemfører funktioner, der normalt udføres af staten, og denne praksis ikke afviger fra den praksis, der normalt følges af en regering. Det er ikke tilstrækkeligt at påvise, at staten blot har opmuntret eller lettet sådanne aktiviteter, selv om en sådan opmuntring eller lettelse kan være en faktor, der skal overvejes.

ii) *Manglende samarbejdsvilje*

(16) Ved afgørelsen af, hvorvidt der er tale om et offentligt organ eller statsligt pålæg, er det undersøgelsesmyndigheden, der har bevisbyrden i tilfælde af en positiv konstatering. Sådanne konklusioner skal drages på grundlag af positive beviser, idet der skal tages hensyn til alle de kendsgerninger, som myndigheden har kendskab til; disse kendsgerninger skal afvejes med de ovenfor nævnte overvejelser. Ved overvejelsen af de pågældende kendsgerninger skal der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 tages behørigt hensyn til visse parters manglende samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, hvilket i nogle tilfælde har gjort det nødvendigt at benytte oplysninger fra andre kilder. I denne bestemte sag står det klart, at den koreanske regering ikke har fremlagt en række ønskede dokumenter om møder i forbindelse med Hynix' fremtid. Den koreanske regering underrettede heller ikke Kommissionen om, at sådanne møder fandt sted, til trods for klare anmodninger herom i spørgeskemaet og under kontrolbesøget. Den koreanske regering er blevet gjort bekendt med konsekvenserne af manglende samarbejde, jf. artikel 28, stk. 1 og 6, i grundforordningen. I betragtning af dette manglende samarbejde har det ud over relevante koreanske regeringsdokumenter indgivet af andre parter også været nødvendigt at benytte oplysninger fra sekundære kilder, herunder den koreanske presse. Sådanne oplysninger har været benyttet med særlig skønsomhed, den koreanske regering og Hynix har fået mulighed til at fremsætte bemærkninger til dem, og de er blevet efterkontrolleret med oplysninger fra andre uafhængige kilder, når dette har været muligt.

(17) I sine bemærkninger til den endelige meddelelse anfægtede den koreanske regering konklusionerne om, at den havde tilbageholdt vigtige oplysninger i forbindelse med visse dokumenter og møder, og at den ikke havde samarbejdet fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. Den koreanske regering hævdede, at Kommissionen havde stillet upræcise spørgsmål, og at dokumenterne og møderne ikke var omfattet af Kommissionens anmodninger. Det bemærkes, at de spørgsmål, der var stillet i spørgeskemaerne og under kontrolbesøgene om hver enkelt af de undersøgte foranstaltninger, var klare og utvetydige og specifikt henviste til enhver involvering af den koreanske regering i ethvert møde om de foranstaltninger, der var omfattet af undersøgelsen. Den koreanske regerings påstand om, at den ikke betragtede disse oplysninger som værende omfattet af de stillede spørgsmål, anses derfor ikke for at være overbevisende.

(18) Det skal også erindres, at en række koreanske banker ikke samarbejdede med Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen. Navnlig reagerede KorAm Bank og Citibank ikke på mangelskrivelser vedrørende deres besvarelse af spørgeskemaet og afgav derfor ikke nødvendige oplysninger. Kookmin Bank, Korea First Bank og Shinhan Bank afviste at modtage besøg med henblik på kontrol af deres besvarelser af spørgeskemaerne. Alle banker blev underrettet om, at deres manglende samarbejde kan have negative følger for resultatet af undersøgelsen af deres kunde Hynix, og om, at der kan træffes afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 28 i grundforordningen. De fik også mulighed for at fremsætte bemærkninger og blev underrettet om konsekvenserne af det manglende samarbejde. Tilsvarende må Hynix anses for delvist at have udvist manglende samarbejdsvilje i forbindelse med denne undersøgelse. Selskabets manglende tilladelse til at lade sin finansielle rådgiver samarbejde lagde alvorlige hindringer i vejen for undersøgelsen.

iii) *Hynix' finansielle situation*

(19) Som generel bemærkning skal det erindres, at Hynix' finansielle situation har været kritisk i de senere år, herunder undersøgelsesperioden. Selskabet var tabsgivende selv i 2000, der generelt anses for at have været et meget godt år for DRAMs-industrien. Det bemærkes, at Hynix ved udgangen af 2000 havde hæftelser til en værdi af over 9,46 mia. USD. Dette var næsten dobbelt så meget som selskabets nettoværdi og over fire gange så meget som værdien af markedskapitaliseringen af selskabet ([1]). Desuden forfaldt hovedparten af disse hæftelser i 2001, hvor selskabet havde alvorlige likviditetsproblemer. Selv den koreanske regering erkendte allerede i november 2000 »Hyundai Electronics' mangel på likvide midler«. I starten af 2001 forudsagde investeringsanalysefirmaer som Morgan Stanley og UBS Warburg, at selskabet ikke ville være i stand til at tilvejebringe likviditet fra den interne pengestrøm eller fra salg af aktiver til at betale den gæld, der ville forfalde. I oktober 2001, hvor der blev truffet beslutning om de redningsforanstaltninger, som er genstand for denne undersøgelse, var Hynix' gæld seks gange større end selskabets egenkapital.

(20) Hynix' regnskabsmæssige nøgletal efter den såkaldte »Altman Z-score«-model, der er udarbejdet specifikt for at forudsige sandsynligheden af koreanske selskabers fallit, var i 1999-2001 langt dårligere end nøgletallene for andre koreanske virksomheder, der rent faktisk gik konkurs. Hynix-tallene var 700 % højere end tærskelniveauet for et selskab i alvorlige finansielle vanskeligheder ([2]). Hynix' balancelikviditet og de såkaldte »quick ratios« tydede på, at selskabets likviditet var helt util-

([1]) Hynix' virksomhedsplan for 2001, indgivet til FSC den 21. marts 2002.

([2]) Professor Anthony Saunders' ekspertrapport, The Matter of the Countervailing Duty Petition on behalf of Petitioner: Micron Technology, 10. marts 2003 (»Saunders-rapporten«), s. 30-35.

strækkelig til at dække dets forpligtelser ([1]). Hynix' nettofortjenstmargen, afkast af aktiver samt afkast af egenkapitalen var negative næsten hvert eneste år siden 1997, med nettomargener der lå på −24,3 % i 2000 og −93,83 % i 2001. I alle årene fra 1997 til 1999 var selskabets likviditet fra driften utilstrækkelig til at dække selv en sjettedel af dets gæld eller samlede forpligtelser. Hynix ville have behøvet en yderligere likviditet på 2 000 mia. KRW i 2000 og 4 500 mia. KRW i 2001 for blot at kunne tilbagebetale sin forfaldne gæld planmæssigt i denne periode. I januar 2001 oplyste UBS Warburg i en rapport, at konkursbekymringer havde trykket kursen på Hynix-aktier, og at investorerne var bekymrede for, at Hynix ikke ville have tilstrækkelig likviditet til at tilbagebetale forfalden gæld og eventuelt stå over for en konkurs, hvis selskabet ikke blev i stand til at refinansiere sin gæld.

(21) Regnskaberne for 2001 afviste også muligheden for fremtidig finansiel succes for Hynix, idet det hed, at »hele normaliseringen af selskabets drift kræver løbende støtte fra kreditorbanker, indtil salgsprisen på halvlederprodukter retter sig tilstrækkeligt«. Dette viser, at Hynix såvel historisk som i fremtiden var karakteriseret ved afhængighed af finansiel bistand fra selskabets kreditorer. Hynix havde i undersøgelsesperioden nået et punkt, hvor selskabet ikke kunne finansiere sin drift med afkastet af aktiviteterne.

(22) Hynix' forværrede situation i 2001 var også afspejlet i dets kreditværdighed. I begyndelsen af januar 2001 var Hynix' kreditværdighed »investment grade BBB-« ifølge de koreanske kreditvurderingsorganisationer og »speculative grade B« ifølge Standard and Poor's. De koreanske organisationer sænkede vurderingen af Hynix til »speculative BB+« den 22. januar 2001. Standard and Poor's vurdering blev sænket til B- i marts 2001, til CCC+ i august 2001 og til »selective default« (»SD«) i oktober 2001.

(23) Den højeste kreditværdighed, der tildeles af Standard and Poor's, er AAA. Dette angiver en yderst stærk evne til at opfylde finansielle forpligtelser. En kreditvurdering på AA angiver, at denne kapacitet er meget stærk. A er mere påvirkelig af negative virkninger af ændrede omstændigheder og økonomiske vilkår, men der er stadig en stærk evne til at opfylde finansielle forpligtelser. BBB angiver, at der er større sandsynlighed for, at negative økonomiske vilkår eller ændrede omstændigheder kan føre til en svækket evne til at opfylde de finansielle forpligtelser. Vurderingerne BB, B, CCC, CC og C anses for at have væsentlige spekulative karakteristika. BB-selskaber står allerede over for en betydelig løbende usikkerhed eller er udsat for negative erhvervsmæssige, finansielle eller økonomiske vilkår, der kan føre til, at selskabet ikke har tilstrækkelig kapacitet til at opfylde dets finansielle forpligtelser. For så vidt angår B vil negative erhvervsmæssige, finansielle eller økonomiske vilkår sandsynligvis skade selskabets evne til at opfylde sine finansielle forpligtelser. CCC-selskaber er i aktuel risiko for ikke at kunne foretage betalinger og afhænger af gunstige erhvervsmæssige, finansielle og økonomiske vilkår for at kunne opfylde deres forpligtelser. CC-selskaber er i aktuel risiko for ikke at kunne foretage betalinger. Kreditvurderingen C kan benyttes til at dække en situation, hvor der er indgivet konkursbegæring, eller hvor der er truffet lignende forholdsregler, men hvor betalingerne på fordringerne fortsætter. SD eller D angiver, at en finansiel forpligtelse ikke er blevet betalt. SD tildeles, når et selskab kan forventes at misligholde forpligtelser selektivt, dvs. fortsætte med at betale visse former for forpligtelser, men ikke andre. Den værste kreditvurdering er D, der normalt kun benyttes, når der rent faktisk har fundet en misligholdelse sted. Den er ikke fremadskuende som de øvrige vurderinger. Vurderingerne fra AA til CCC kan ændres ved tilføjelse af et plus- eller minustegn for at vise den relative placering inden for de vigtigste kategorier. De fire bedste kategorier, AAA, AA, A og BBB, anerkendes generelt som investeringsværdige. Vurderingen BB og derunder betegnes almindeligvis som »speculative grade«. Udtrykket »junk bond« er blot et mere respektløst udtryk for denne kategori af mere risikable fordringer ([2]).

iv) *Offentlighedens interesser*

(24) Hynix' finansielle vanskeligheder forværredes betydeligt efter købet af og den efterfølgende fusion med LG Semicon Co., Ltd, i 1999. De foreliggende oplysninger tyder på, at købet i 1999 og den efterfølgende fusion mellem LG Semicon og Hynix ikke var baseret på markedsprincipper, men var påtvunget dem af den koreanske regering som led i den såkaldte »big deal«-politik. Den koreanske regering fandt, at tre halvlederselskaber ville være for mange i en situation med et svækket marked, og ønskede at begrænse antallet til to for at konsolidere og strømline selskabernes centrale kompetenceområder. Som følge af tvangskøbet og -fusionen

([1]) Saunders-rapporten, s. 20-21.

([2]) Standard and Poor's, Corporate Ratings Criteria, www.standardandpoors.com.

måtte Hynix overtage LG's gæld og betale dette selskab et betydeligt beløb i overtagelsespris, hvilket næsten fordoblede Hynix' egen gæld. Det kan derfor siges, at den koreanske regering selv bidrog til Hynix' stadigt værre finansielle situation. Da Hynix' situation forværredes yderligere efter fusionen, var det en udbredt opfattelse, at den koreanske regering følte sig tvunget til at beskytte Hynix mod konkurs, da den havde ansvar for at tage sig af »big deal«-selskaber ([1]).

(25) De foreliggende oplysninger tyder også på, at den koreanske regering anså Hynix for alt for vigtig for den koreanske økonomi til, at selskabet kunne få lov til at gå ned. Hynix tegnede sig for 4 % af Koreas eksport i 2001. Selskabet beskæftigede 24 000 personer og et langt større antal i leverandør- og aftagerindustrierne. Halvledere var udpeget som en af de strategiske eksportorienterede koreanske industrier, hvilket også var grunden til den tvungne fusion efter den koreanske regerings »big deal«-politik.

(26) I november 2002 afsluttede Koreas Grand National Party (»GNP«) en undersøgelse af den koreanske regerings dårlige forvaltning af midler i de senere år. Den omfattede et betydeligt afsnit om redningen af Hynix og andre Hyundai-selskaber ([2]). Den koreanske regering erklærede, at redningen af disse selskaber var et betydeligt tilbageskridt for dens bestræbelser for at indføre markedsbaserede reformer. Den koreanske regering bemærkede, at hvis markedsprincipperne skulle følges, skulle Hyundai-gruppens datterselskaber og herunder Hynix have været bundet af samme markedsprincipper som andre virksomheder med problemer. Ikke desto mindre tvang myndighederne finansielle institutioner til at yde lån til Hyundai-gruppen og mobiliserede banker og andre institutioner, som var finansieret af regeringen, eller hvori den havde investeret, til at fremskaffe betydelige beløb til Hyundai-gruppen. For så vidt angår specielt Hynix fastslog GNP, at den koreanske regering havde tilført Hynix offentlige midler med omkring 13 700 mia. KRW (10,3 mia. USD). GNP fandt også, at den af den koreanske regering fremtvungne fusion af Hynix og LG Semicon havde ført til Hynix' senere vanskeligheder; denne fusion havde efter GNP's opfattelse fundet sted fuldstændig uden hensyntagen til markedsprincipperne. Som forsvar for den koreanske regerings foranstaltninger til finansiering af Hynix anførte en regeringsembedsmand, at regeringen kun gjorde, hvad der var nødvendigt for at redde selskaber, som var strategisk vigtige for Korea.

([1]) Private finanseksperters kontrolrapport, sjette møde, s. 14.

([2]) Public Fund Mismanagement Report, Special Committee on Parliamentary Inspection of Public Fund Administration, Grand National Party, november 2002.

2. SKATTERESERVEFONDE, SKATTEFRITAGELSE OG SKATTEFRADRAG

(27) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger blev der ikke fremsat nogen bemærkninger, der kunne ændre konklusionerne i betragtning 17 til 25 i forordningen om midlertidig told. Disse undersøgelsesresultater bekræftes derfor. Da de subsidier, der konstateredes for Samsung, var ubetydelige, bør der ikke indføres endelig udligningstold mod dette selskab.

3. SYNDIKERET LÅN PÅ 800 MIA. KRW (JANUAR 2001)

(28) I forordningen om midlertidig told konkluderedes det foreløbigt, at der var utilstrækkeligt bevis til positivt at konkludere, at der forekom et subsidie, og det besluttedes derfor, at dette program ikke var udligningsberettiget. Nogle interesserede parter ved uenige med denne konklusion og anmodede om, at de foreløbige konklusioner blev taget op til fornyet overvejelse. De fremfører, at under normale markedsvilkår ville et selskab, der befandt sig i samme finansielle situation som Hynix, ikke have opnået finansiering fra kommercielle långivere.

(29) En interesseret part fremførte, at Hynix ikke var kreditværdig på tidspunktet for foranstaltningen, og at den koreanske regerings påbud var den eneste mulige forklaring på kreditorernes beslutning om at yde Hynix nye lån. De mente, at lånet derfor medførte en fordel for Hynix og burde have været udlignet fuldt ud. Ydermere fremførte samme interesserede part, at det syndikerede lån også medførte en fordel for Hynix, fordi selve lånet ikke kunne være blevet ydet uden Financial Supervisory Commission's ([3]) (»FSC«) selektive fritagelse for retlige lånegrænser. Den koreanske regering pålagde FSC at hæve de retlige lånegrænser for visse banker for at sikre, at der var nok deltagere til at tilvejebringe lånet på 800 mia. KRW.

([3]) FSC blev etableret i henhold til loven om etablering af finanstilsynsorganer i 1996. Den fører tilsyn med finansielle institutioner og udsteder eller ændrer også særlige tilsynsforskrifter for forskellige finansielle sektorer. Den finansieres af den koreanske regering. Den anses for et offentligt organ, jf. artikel 1, stk. 3, i grundforordningen.

(30) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told er der indhentet nye oplysninger om den koreanske regerings påbud til FSC om at hæve den lovlige lånegrænse for nogle af de banker, der deltog i det syndikerede lån. Kommissionens foreløbige konklusioner om denne foranstaltning bør derfor revurderes i lyset af disse nye oplysninger. De interesserede parter, Hynix og den koreanske regering, blev specifikt opfordret til at fremsætte bemærkninger til disse nye oplysninger, og der blev taget hensyn til deres bemærkninger ved genovervejelsen af denne foranstaltning.

(31) Det hedder i artikel 35 i den koreanske banklov, at »ingen finansiel institution må yde kreditter, der overstiger 25/100 af den pågældende finansielle institutions egenkapital, til samme individ, selskab og person, eller 20/100 til samme individ eller selskab« ([1]). FSC kan imidlertid godkende overskridelse af disse lofter på grundlag af artikel 20, stk. 3, i gennemførelsesbestemmelserne til bankloven, der anfører specifikke tilfælde, hvor en sådan godkendelse kan gives. Uden FSC-godkendelse kan banker ikke overskride de lovlige lånegrænser, der er fastsat i bankloven.

(32) Den 28. november 2000 blev et brev fra Finans- og Økonomiministeriet, som var underskrevet af ministeren, sendt til formanden for Korea Export Insurance Corporation (»KEIC«) og formanden for KEB. I brevet fremsendes resultaterne af drøftelserne om »at lette Hyundai Electronics' likviditetsproblemer« ([2]), der var et punkt på økonomiministrenes møde samme dag (28. november). Brevet beordrer modtagerne til at sikre, at disse resultater opnås fuldt ud. Det hedder endvidere i brevet, at hjælpeforanstaltningerne for Hynix blev indledt af Financial Supervisory Service. Brevet beordrer KEB til at anmode om en forhøjelse af kreditlofterne på vegne af kreditorfinansinstitutionerne, som i henhold til resultaterne af økonomiministrenes drøftelser skulle være genstand for en særlig godkendelse fra FSC. Ministeren pålagde derved KEB en forpligtelse til at anmode om forhøjelsen og FSC en forpligtelse til at godkende en sådan ansøgning.

(33) I december 2000 indgav KEB en anmodning om godkendelse af denne forhøjede kreditgrænse for finansiering af Hynix og indgav lignende anmodninger for Korea First Bank (»KFB«) og KDB. I FSC-afgørelsen er det forklaret, at disse banker havde til hensigt at yde et syndikeret lån og en D/A-facilitet (dokumenter mod acceptstøttede lån) til Hynix. FSC godkendte disse anmodninger på grundlag af artikel 20, stk. 3, nr. 1.3. i gennemførelsesbestemmelserne. Denne bestemmelse tillader FSC at hæve grænserne, »når den erkender, at det er uundgåeligt for den industrielle udvikling … eller det nationale livs stabilitet«. Denne bestemmelse er en bestemmelse om offentlighedens interesser og viser, at den koreanske regering anså tildelingen af den ekstra kredit for at være et spørgsmål om offentlighedens interesser.

(34) Det bemærkes, at ifølge referatet af det relevante FSC-møde godkendte FSC-kommissærerne forøgelsen af kreditloftet for Hynix-finansieringen, fordi Hynix var for stort og vigtigt et selskab til at gå konkurs. Det hedder i referatet: »Halvlederindustrien er en strategisk industri; efter Hynix' fusion med LG Semicon i 1999 stod selskabet for 20 % af verdensmarkedet for halvledere og for 4 % af Koreas eksport. Hynix beskæftiger 24 000 ansatte i denne erhvervsgren, og der er mere end 2 500 andre involverede virksomheder med over 150 000 ansatte. En støtte til det syndikerede lån og D/A-finansieringen vil forbedre Koreas internationale konkurrencedygtighed. For at fremme elektronikindustripolitikken finder FSC det derfor i den bedste interesse at hæve loftet.« ([3])

(35) Det bemærkes, at uden forhøjelsen af kreditlofterne ville det have været umuligt for de tre ovennævnte banker at deltage i det syndikerede lån. De ville have misligholdt deres forpligtelser i henhold til bankloven. Ved at pålægge FSC at godkende forhøjelsen og ved at pålægge KEB at anmode om en sådan forhøjelse havde den koreanske regering reelt pålagt bankerne at forhøje lånene på en måde, der ellers ville have været umulig i henhold til den koreanske banklovgivning. Det var klart, at kreditgrænserne skulle hæves for at tilvejebringe finansieringen til Hynix. Da den koreanske regering og Hynix blev opfordret til at specifikt at fremsætte bemærkninger til de nye oplysninger om den koreanske regerings påbud med hensyn til en forhøjelse af kreditgrænserne, angav ingen af dem i deres bemærkninger, at Hynix ville have haft mulighed for at benytte sig af en anden finansieringskilde på tidspunktet for foranstaltningerne. Ingen af parterne nævnte heller ikke en sådan mulighed på noget andet tidspunkt af undersøgelsen.

([1]) Oversættelse af den koreanske tekst.

([2]) Navnet Hyundai Electronics blev den 29. marts 2001 ændret til Hynix Semiconductor.

([3]) Den koreanske regerings kontrolrapport, s. 16-17.

(36) I overensstemmelse med konklusionerne i betragtning 55 til 59 i forordningen om midlertidig told, der herved bekræftes, anses KDB for at være et offentligt organ, jf. artikel 1, stk. 3, i grundforordningen. For så vidt angår KEB og KFB anses deres deltagelse i det syndikerede lån med hver et beløb på 100 mia. KRW for at være påbudt af den koreanske regering for at opnå et politisk mål om at lette Hynix' vanskelige finansielle situation af hensyn til den industrielle udvikling. De er derfor i denne sag blevet pålagt af den koreanske regering at varetage en funktion, der normalt påhviler den koreanske regering. Det forhold, at denne særlige gennemførelsesbestemmelse blev benyttet, viser også, at en forhøjelse af kreditgrænserne blev anset for at være i offentlighedens interesse. Desuden fremgår det af den koreanske regerings indgriben, at ydelsen af den ekstra kredit var et spørgsmål om offentlighedens interesse, der falder inden for normal statslig praksis. Bankernes deltagelse i det syndikerede lån opfylder derfor de i betragtning 15 nævnte kriterier. De pågældende foranstaltninger udgør derfor et finansielt bidrag fra staten i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), for KDB og artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv), for KEB og KFB.

(37) I henhold til artikel 5 i grundforordningen beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som modtageren har opnået. De tre bankers deltagelse i det syndikerede lån medfører en fordel for Hynix svarende til det beløb, hvormed de lovbestemte lånelofter er blevet overskredet, da dette er det beløb, som Hynix kun kunne modtage som følge af en forøgelse af lofterne. Hvis lofterne ikke var blevet hævet, ville de pågældende banker ikke have ydet Hynix disse beløb. Der var intet, der tydede på, at Hynix havde adgang til nogen anden tilsvarende finansieringskilde på tidspunktet for foranstaltningerne. De beløb, der overstiger kreditlofterne, anses derfor for at være subsidier. Da disse subsidier er ad hoc-foranstaltninger, der kun er indrømmet et enkelt selskab, er de specifikke i henhold til artikel 3 i grundforordningen og derfor udligningsberettigede. Det bemærkes imidlertid, at KDB's og KEB's andele af det syndikerede lån allerede er udlignet som led i foranstaltningerne fra oktober 2001. For at undgå, at de medregnes to gange, er disse foranstaltninger derfor ikke udlignet i forbindelse med det syndikerede lån fra januar 2001. For så vidt angår KFB's andel af lånet, der ligger ud over den lovbestemte lånegrænse, tyder de foreliggende oplysninger på, at fordelene som følge af en forøgelse af lånelofterne vil være ubetydelige. Det er derfor ikke udligningsberettiget i dette tilfælde.

4. EKSPORTKREDITGARANTIER PÅ 600 MIO. USD FRA KEIC (JANUAR 2001)

(38) I forordningen om midlertidig told konkluderedes det foreløbigt, at der var utilstrækkeligt bevis til positivt at konkludere, at der forekom et subsidie, og det besluttedes derfor, at denne foranstaltning ikke var udligningsberettiget. Nogle interesserede parter var uenige med denne konklusion og anmodede om, at de foreløbige konklusioner blev taget op til fornyet overvejelse.

(39) En interesseret part fremførte, at den udligningsberettigede fordel af foranstaltningen ikke skulle baseres på de præmier, der betaltes af Hynix, således som det var sket i forordningen om midlertidig told. Denne part argumenterede i stedet for, at fordelen burde baseres på, at Hynix ikke ville have opnået en forhøjelse af kreditgrænsen på markedet. Den var kun i stand til at opnå denne forhøjelse af kreditloftet, fordi den koreanske regering pålagde KEIC (Korea Export Insurance Corporation) at garantere for stigningen.

(40) Det bemærkes, at ifølge de foreliggende oplysninger hævede bankerne kun D/A-lofterne, fordi denne forhøjelse var garanteret af KEIC. Den yderligere kredit var afhængig af garantien. I forordningen om midlertidig told blev den præmie, som Hynix betalte for garantien, undersøgt, men det blev konkluderet, at der ikke forekom noget subsidie i denne forbindelse. På tidspunktet for de midlertidige foranstaltninger var der ingen overbevisende dokumentation for, at den koreanske regering havde pålagt KEIC at stille den pågældende garanti. I spørgeskemaerne var den koreanske regering blevet anmodet om at give detaljerede oplysninger om regeringens eller embedsmænds engagement i garantistillelsen for Hynix, herunder oplysninger om relevante møder. Der blev især anmodet om en redegørelse for den rolle, som Finansial Supervisory Service [1] (»FSS«), havde spillet i processen. De samme spørgsmål blev stillet til den koreanske regering, FSC/FSS og KEIC under kontrolbesøget. I deres besvarelser angav disse parter, at hverken den koreanske regering eller FSC/FSS havde lov til at gribe ind i beslutningsprocessen vedrørende støtten til Hynix-garantien.

[1] FSS er et offentligt organ, hvis vigtigste opgave er at føre finansielt tilsyn under FSC's vejledning. Den anses for et offentligt organ, jf. artikel 1, stk. 3, i grundforordningen.

(41) Siden offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, er der imidlertid fremkommet nye oplysninger om den koreanske regerings rolle med hensyn til at pålægge KEIC at stille garanti for forhøjelsen af D/A-faciliteten med 600 mio. USD. De foreløbige konklusioner om denne foranstaltning bør derfor revurderes i lyset af disse nye oplysninger. De interesserede parter, Hynix og den koreanske regering, blev specifikt opfordret til at fremsætte bemærkninger til disse nye oplysninger, og der blev taget hensyn til deres bemærkninger ved genovervejelsen af denne foranstaltning.

(42) I overensstemmelse med konklusionerne i betragtning 32 i forordningen om midlertidig told, der herved bekræftes, anses KEIC for at være et offentligt organ. Som beskrevet i betragtning 32 sendte finans- og økonomiministeren desuden et brev til formændene for KEIC og KEB. Som andet punkt i brevet hedder det: »For så vidt angår tilvejebringelsen af D/A-støttede lån vil KEIC midlertidigt påtage sig forsikringen af balancen af de ikke-omsatte D/A«. Et tilsvarende brev, der opfordrede KEIC til »at træffe fornødne foranstaltninger« blev sendt til KEIC's administrerende direktør den 30. november 2000 af handels-, industri- og energiministeren.

(43) Endnu et brev blev den 10. januar 2001 sendt til de samme personer, nemlig formanden for KEIC og formanden for KEB. Dette brev var underskrevet af tre koreanske ministre, nemlig finans- og økonomiministeren, handels-, industri- og energiministeren og planlægnings- og budgetministeren. Brevet redegjorde for resultaterne af drøftelserne om købet af Hynix D/A på økonomiministrenes møde den 9. januar 2001. Resultaterne var følgende: »(1) Lad KEIC forsikre de Hynix A/D, som kreditorbankerne har købt den 30. juni 2001 med indtil 600 mio. USD. (2) Med hensyn til den mangel på reservebetalingskapacitet i KEIC-fonden, der kan opstå i denne forbindelse, vil der blive ydet støtte fra en særskilt finansieringskilde«. Den koreanske regering forpligtede sig derved til at kompensere KEIC, hvis den blev nødt til at udbetale garantien og ikke kunne gøre dette af sine egne risikoreserver.

(44) De foreliggende oplysninger viser, at KEIC's holdning på daværende tidspunkt var, at Hynix var teknisk insolvent. En højt placeret KEIC-leder erklærede imidlertid på bestyrelsesmødet den 1. december 2000, at »vi støttede denne transaktion efter påbud fra industri- og ressourceministeren« ([1]). Flere ministre beordrede således KEIC til at sikre D/A-forhøjelsen. I betragtning 35 er der redegjort for de offentlige politiske årsager til denne beslutning som udtrykt af FSC på det møde, hvor foranstaltningerne blev diskuteret. KEIC støttede kun disse foranstaltninger på grund af regeringens anvisninger. Da de banker, der hævede loftet, kun gjorde dette på betingelse af, at forhøjelsen var garanteret, var garantien en afgørende forudsætning for lånet. Lånet blev derfor givet som resultat af garantien.

(45) Garantien blev således stillet af KEIC som følge af den koreanske regerings specifikke påbud om at forfølge det offentlige politiske mål at lette Hynix' vanskelige finansielle situation af hensyn til den industrielle udvikling. Selv om KEIC er et offentligt organ, blev den derfor specifikt pålagt af den koreanske regering at varetage en funktion og følge en praksis, der normalt påhviler den koreanske regering. Garantien udgør derfor et finansielt bidrag fra staten i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i) og iv), i grundforordningen. Denne garanti medførte en fordel for Hynix, da selskabet uden garantien ikke ville have haft mulighed for at opnå D/A-forhøjelsen på 600 mio. USD. Samtidig viste den koreanske regerings garanti for, at KEIC ville blive kompenseret i tilfælde af misligholdelse, at den af Hynix betalte præmie ikke kunne dække KEIC's risiko i forbindelse med at garantere D/A-forhøjelsen, og den var derfor en ikke-kommerciel handling. Den koreanske regering dækkede reelt risikoen for manglende betaling fra Hynix uden at anmode om kompensation herfor. Ifølge de foreliggende oplysninger ville bankerne ikke have tilvejebragt D/A-faciliteten uden garantien. Der er desuden ingen oplysninger om, at Hynix kunne have fremskaffet tilsvarende finansiering fra andre kilder. Denne dækning af garantien uden betaling af en tilsvarende præmie anses derfor for at have medført en fordel for Hynix, jf. artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. I betragtning af bestemmelserne i artikel 6, litra c), i grundforordningen er dækningen af D/A-forhøjelsen reelt et tilskud, da der ikke kunne være opnået noget sammenligneligt lån på markedsvilkår uden garantien. Fordelen for Hynix og derfor subsidiebeløbet er det beløb, som udgøres af D/A-forhøjelsen, nemlig 600 mio. USD.

(46) I sine bemærkninger til den endelige meddelelse fremførte den koreanske regering og Hynix, at KEIC ikke ydede finansiering til Hynix, kun forsikring, og at Hynix betalte markedsrenter til bankerne for D/A-finansieringen. Den fordel, som foranstaltningerne medførte for Hynix, burde derfor have været forskellen i omkostninger mellem det beløb, som Hynix betalte for D/A-finansieringen, og det beløb, selskabet skulle have betalt uden garantien fra KEIC. Det bemærkes, at fordelen for

([1]) Korea Economic Daily, den 28.8.2001, efter offentliggørelsen af officiel korrespondance fra medlemmer af Koreas nationalforsamling.

Hynix er hele beløbet for de lån, der helt eller delvist ikke ville være blevet ydet uden garantien fra KEIC, der blev sikret af den koreanske regering. Der var intet, der tydede på, at Hynix på daværende tidspunkt havde adgang til alternativ finansiering uden garanti, og Hynix har aldrig nævnt denne mulighed. Der er derfor intet sammenligningsgrundlag for den omkostningssammenligning, som parterne ønskede. Desuden betalte Hynix ingen ekstra præmie for den koreanske regerings totale sikring af de samlede lånebeløb. Under disse omstændigheder anses fordelen for Hynix for at være det samlede garantibeløb, der sikredes af den koreanske regering.

(47) Da D/A-faciliteten er en eksportkreditfacilitet og derfor afhængig af eksportresultater, er subsidiet på 600 mio. USD specifikt i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a), og derfor udligningsberettiget. Da subsidiet er et eksportsubsidie, skal subsidiebeløbet fordeles på eksportomsætningen i overensstemmelse med afsnit F, litra b), nr. i) i Fællesskabets retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold (»retningslinjerne«) ([1]). Efter samme beregningsmetode som beskrevet i betragtning 67 og 108 i forordningen om midlertidig told, men ved fordeling af subsidiet på eksportomsætningen i stedet for på den samlede omsætning, da det pågældende subsidie er et eksportsubsidie, udgør subsidiet 5,1 %.

5. KDB'S PROGRAM FOR SELSKABSOBLIGATIONER (JANUAR 2001)

(48) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig udligningstold fremsatte Hynix, den koreanske regering og KDB bemærkninger til Kommissionens konklusioner med hensyn til KDB's program for selskabsobligationer.

a) **Den fordel, som foranstaltningen medfører**

(49) Hynix, den koreanske regering og KDB fremførte for det første, at KDB-programmet havde til sigte midlertidigt at tilvejebringe en foranstaltning med henblik på at normalisere obligationsmarkedet og ikke medførte en fordel for Hynix. De fremførte, at der ikke var nogen fordel, da programmet blev udstrakt til Hynix på gældende markedsvilkår og til gældende markedsrente. Hynix fremførte også, at da det opnåede det syndikerede lån i januar 2001 og ny kapitel gennem udstedelse af globale indskudsbeviser i maj 2001, kan det ikke hævdes, at det ikke kunne refinansiere sine obligationer gennem markedet.

(50) For så vidt angår argumentet om, at KDB-programmet ikke medførte nogen fordel for Hynix, da programmet blev udstrakt til dette selskab til gældende markedsvilkår, bemærkes det, at ifølge de oplysninger, som KDB afgav i sin besvarelse af spørgeskemaet, var renten efter konvertering til nye obligationer udstedt i henhold til KDB-programmet betydeligt lavere end den oprindelige rente. For så vidt angår de obligationer, der blev udstedt i januar 2001, var forskellen omkring 50 % lavere, hvilket svarer til 10 procentpoint. Dette var til trods for, at under normale markedsvilkår har obligationer, der refinansieres, fordi det forventes, at selskabet ikke vil indfri dem, en højere rente, der afspejler den højere forventede risiko i forbindelse med indfrielsen ([2]). De foreliggende oplysninger tyder derfor på, at de rentesatser, der fandt anvendelse i forbindelse med KDB-programmet, ikke svarede til markedsrenten.

(51) For så vidt angår argumentet om, at Hynix kunne refinansiere sine obligationer via markedet, navnlig gennem det syndikerede lån og udstedelsen af globale indskudsbeviser i maj, bemærkes det, at obligationer og lån er meget forskellige instrumenter og ikke direkte kan sammenlignes. Det koreanske obligationsmarked anvendte yderst strenge betingelser i 2001, og selskaber med en middelgod kreditvurdering kunne ikke refinansiere deres obligationer på markedet. Som nævnt i betragtning 61 i forordningen om midlertidig told erkendte den koreanske regering selv dette i sin besvarelse af spørgeskemaet. Dette fremgår også af andre dokumenter ([3]). Fra og med juli 2000 blev finansieringsvilkårene på obligationsmarkedet betydeligt strammet. Dette afspejlede investorernes voksende følsomhed over for kreditrisikoen ved selskaber i lyset af det stærke fald i den økonomiske vækst og overskudsudbuddet af obligationer udstedt i 1998 eller tidligere, som nærmede sig deres forfaldstidspunkt. Dette førte til en udbredt »kamp for kvalitet« på det lokale obligationsmarked ([4]). I sin

([1]) EFT C 394 af 17.12.1998, s. 13.

([2]) Kyunghyang Shinmun Daily, 9. januar 2001; Joong'ang Daily, 7. januar 2001.

([3]) Den koreanske regerings kontrolrapport, s. 14.

([4]) Structural Change in the Corporate Bond Market After the Currency Crisis, BIS Papers No. 11, Sungmin Kim og Jae Hwan Park, juni-juli 2002.

besvarelse af spørgeskemaet anførte den koreanske regering også, at selve årsagen til etableringen af KDB-programmet var at bistå nogle selskaber med moderat kreditvurdering med at refinansiere deres obligationer, der var ved at forfalde, da dette ikke ville have været muligt på markedet. Desuden bemærkes det, at Hynix' kreditværdighed blev sænket fra »investment grade BBB-« til »speculative grade BB+« den 22. januar 2001, hvilket gjorde selskabets stilling endnu vanskeligere i denne forbindelse.

(52) Spørgsmålet om, hvorvidt Hynix kunne have refinansieret sine obligationer på et udenlandsk obligationsmarked, må også behandles. Der foreligger imidlertid ingen oplysninger, der tyder på, at dette ville have været muligt. Hynix har ikke nævnt en sådan mulighed under undersøgelsen og har heller ikke angivet, at det havde forsøgt at refinansiere sine obligationer på et udenlandsk obligationsmarked. Det bemærkes, at den »speculative rating B«, som blev tildelt Hynix af det internationale kreditvurderingsselskab Standard and Poor's i januar 2001 heller ikke støtter en sådan mulighed.

(53) Hynix havde obligationer til en værdi af mere end 3 000 mia. KRW, der forfaldt i 2001 ([1]). Selskabet modtog et syndikeret lån på 800 mia. KRW fra dets kreditorbanker i januar 2001. Det bemærkes imidlertid, at det havde anmodet om et lån på 1 000 mia. KRW, men bankerne var kun villige til at låne det 800 mia. KRW. En del af dette beløb, nemlig 300 mia. KRW, var som nævnt i betragtning 30 til 37 ydet efter anvisning fra den koreanske regering, som havde beordret FSC til at hæve de lovfastsatte udlånsgrænser for visse banker, der ikke havde lov til at låne Hynix penge uden denne indgriben fra regeringens side. Det samme gælder også for disse banker efter indrømmelsen af det syndikerede lån: Det var forbudt dem at låne Hynix penge, medmindre deres udlånslofter igen var blevet hævet for en specifik transaktion. Det bemærkes, at der blandt disse tre banker var to store Hynix-kreditorer, KEB og KDB. Dette viser, at Hynix havde nået grænsen for sine muligheder for at opnå banklån. Intet tyder på, at Hynix ville have været i stand til at låne yderligere midler i betragtning af de meget betydelige beløb, som det ville have behøvet for at indfri dets forfaldne obligationer. I forbindelse med undersøgelsen nævnte Hynix heller ikke muligheden for at tilvejebringe — eller blot forsøge herpå — den nødvendige finansiering i form af et lån fra andre banker på markedet på tidspunktet for foranstaltningerne.

([1]) Det er interessant at bemærke, at de undersøgte foranstaltninger, nemlig det syndikerede lån på 800 mia. KRW, refinansieringen af 1 200 mia. KRW via KDB-programmet og kreditorbankernes køb af selskabsobligationer for 1 000 mia. KRW i juni 2001, tilsammen har en værdi af 3 000 mia. KRW.

(54) For så vidt angår bankernes deltagelse i KDB-programmet bemærkes det, at de foreliggende oplysninger viser, at FSC den 4. januar 2001 kollektivt fritog alle de banker, som deltog i KDB-programmet, for lånelofterne. FSC erklærede, at den fritagelse, der blev givet i januar 2001 i forbindelse med deltagelse i KDB-hasteprogrammet, var forskellig fra andre fritagelser, idet FSC gav forudgodkendelse for alle banker på grundlag af en samlet ansøgning indgivet af KDB, der er et koreansk regeringsorgan ([2]). Bankernes deltagelse i KDB-programmet var derfor kun mulig på grund af fritagelsen, der i dette særlige tilfælde blev indrømmet ved anvendelse af stor smidighed ved fortolkningen af gennemførelsesbestemmelserne, der gjorde det muligt for FSC at fritage for overholdelse af lånelofterne under visse betingelser.

(55) De foreliggende oplysninger tyder også på, at bankerne ikke deltog i KDB-programmet ud fra kommercielle overvejelser, men var blevet pålagt dette af den koreanske regering, der var bekymret over de makroøkonomiske konsekvenser af Hynix' eventuelle konkurs ([3]). Dette kan ses af eksemplet med KFB: KFB, der er 51 % ejet af US Newbridge Capital, afviste den koreanske regerings opfordring til at deltage i KDB-programmet den 4. januar 2001. KFB fandt, at en øget kredit til Hynix ikke var forretningsmæssigt begrundet. KFB's administrerende direktør erklærede, at beslutningen var baseret på strenge principper om at være fortjenstgivende. Køb af insolvente selskabers obligationer ville give banken yderligere ledelsesmæssige problemer ([4]). FSS fremførte, at det endnu en gang ville anmode KFB om at støtte Hyundais obligationer. Hvis banken igen nægtede, og dette førte til fallit for forbundne selskaber, ville FSS holde banken ansvarlig ([5]). Da KFB vedblev med at være imod, advarede FSS om, at KFB ved ikke at give efter bragte sig i fare for at miste kunder ([6]). Dagen efter, at KFB havde afvist den koreanske regerings krav, trak regeringsorganet 77 mio. USD ud af sin konto i KFB ([7]). Ifølge Bloomberg truede den koreanske regering endda med at forlange, at KFB's vigtigste erhvervskunder ophørte med at gøre forretninger med banken ([8]). Endelig gav KFB efter for den koreanske regerings forlangender og deltog i foranstaltningerne. Det skal erindres, at KFB ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, idet banken ikke tillod et kontrolbesøg med henblik på at efterprøve dens besvarelser af spørgeskemaet (se betragtning 18).

([2]) Den koreanske regerings kontrolrapport, s. 16-17.

([3]) I januar 2001 blev en koreansk regeringsembedsmand citeret for følgende: »Hyundai er forskellig fra Deawoo. Dets halvleder- og konstruktionsvirksomhed er rygraden i den koreanske industri. Disse selskaber har en stor markedsandel i deres erhvervsgrene, og de er tæt forbundet med andre virksomheder i landet. De bør derfor ikke sælges blot for at følge markedsprincipper.«

([4]) Korea Times, 29. januar 2001.

([5]) Korea Economic Daily, 6. januar 2001.

([6]) Wall Street Journal, 29. januar 2001.

([7]) Business Week Online, 9. april 2001.

([8]) Bloomberg, 31, januar 2001.

(56) For så vidt angår udstedelsen af globale indskudsbeviser erkendes det, at Hynix rejste penge på kapitalmarkedet gennem dette instrument i juni 2001. Imidlertid var 80 % af dets obligationer, som var finansieret gennem KDB-programmet, allerede forfaldet og overtaget af KDB før dette tidspunkt. Udstedelsen af globale indskudsbeviser var derfor ikke til hjælp for så vidt angår disse obligationer, og der måtte findes en anden måde at finansiere dem allerede fra januar 2001. Udstedelsen af globale indskudsbeviser er derfor ikke som sådan et tegn på, at Hynix ville have haft adgang til kapitalmarkederne i januar 2001. Uden KDB-programmet ville Hynix desuden allerede have været fallit som følge af manglende indløsning af disse obligationer på tidspunktet for udstedelsen af de globale indskudsbeviser. Det bemærkes også, at Hynix' aktiepriser som nævnt i betragtning 73 til 76 i forordningen om midlertidig told kollapsede næsten omgående efter udstedelsen i juni 2001, og de investorer, der købte aktier i Hynix, led betydelige tab. Denne mulighed for at rejse kapital var derfor udelukket, især i betragtning af at Hynix' samlede hæftelser stadig udgjorde 7 200 mia. KRW i juli 2001.

(57) Timingen af foranstaltningerne er en vigtig faktor. Det skal understreges, at investorernes beslutning om at købe globale indskudsbeviser i Hynix i juni kan have været påvirket af det forhold, at hovedparten af Hynix' forfaldne passiver var blevet fjernet af det af den koreanske regering inspirerede KDB-program mellem januar og juni 2001. KDB-programmet var kendt og var genstand for megen offentlig omtale. Udbudsmaterialet for de globale indskudsbeviser i Hynix henviser også til »den forventede fortsatte disponibilitet af 2 900 mia. KRW under KDB-programmet til refinansiering af forfaldne obligationer i 2001«. Investorernes beslutning om at investere i Hynix i juni 2001 kan derfor meget vel have været påvirket af troen på, at den koreanske regering fortsat ville sikre, at Hynix ikke gik fallit ([1]). Dette punkt er også omhandlet i betragtning 44 i forordningen om midlertidig told. De foreliggende oplysninger tyder derfor på, at KDB-programmet kan have påvirket investorernes beslutning om at investere i Hynix i juni 2001.

(58) For så vidt angår Hynix' argument om, at dets obligationer blev videresolgt i obligations- og låneforpligtelsesprogrammet på samme vilkår som andre deltagende selskabers obligationer, skal det bemærkes, at vilkårene for det eksisterende obligations- og låneforpligtelsesprogram ([2]) var meget forskellige og ikke kunne benyttes af Hynix.

(59) Obligationsforpligtelsesprogrammet blev etableret for at øge obligationsfinansieringen af forholdsvis små selskaber med lavere kreditværdighed. Hynix kunne på grund af sin størrelse ikke have benyttet sig af dette program. Desuden kunne Hynix ikke have solgt samme mængde obligationer til programmet på grund af koncentrationsgrænserne, der kun tillod, at højst 10 % af den obligationspulje, der støttede en given obligations- eller låneforpligtelse, var fra samme selskab. Det bemærkes også, at KDB købte alle Hynix-obligationer, selv dem, der angiveligt var bestemt for obligationsforpligtelsesprogrammet. Selv efter afslutningen af KDB-programmet havde KDB stadig Hynix-obligationer, der var beregnet på salg til obligationsforpligtelsesfonde. KDB forsinkede også salget af obligationerne til obligationsforpligtelsesfonde og bevarede kontrollen med obligationerne i KDB-programmet selv efter, at de var placeret i obligationsforpligtelsesfonde, og dirigerede deres omlægning til nye langfristede obligationer, da Hynix ikke kunne indløse dem på forfaldstidspunktet. Korea Credit Guarantee Fund (»KCGF«) ([3]) øgede også garantitærsklen på obligationsforpligtelser fra 34 % til 53 % for at tage højde for inddragelsen af KDB-programmet. Det kan derfor ikke hævdes, at de normale vilkår og betingelser for programmer blev anvendt på Hynix-obligationerne. De blev faktisk behandlet meget anderledes.

(60) Den måde, hvorpå KDB-programmet blev gennemført, er også meget forskellig fra den måde, hvorpå sammenlignelige transaktioner ville være blevet gennemført på markedet. Ifølge KDB-programmet købte KDB alle forfaldne obligationer, konverterede dem til meget lavere rente end pålydende for de oprindelige obligationer og placerede 20 % af dem hos kreditorbankerne og 70 % i obligations- og låneforpligtelser. De anvendte betingelser var desuden væsentligt anderledes end for obligations- og låneforpligtelsesprogrammet, herunder anvendelse af øget statsgaranti. Obligationerne blev ikke solgt ved udbud til offentligheden, men gennem privat anbringelse hos eksisterende kreditorer. Dette svarer ikke til refinansiering af obligationer på markedsvilkår.

(61) KDB hævdede også, at KDB-programmet ikke var et subsidie, da KDB træffer sine afgørelser om finansiering og fondsudnyttelse på kommercielt grundlag og driver overskudsrettet virksomhed med fokus på selskabsfinansiering.

(62) For så vidt angår KDB's argument om, at KDB-programmet ikke er et subsidie som følge af arten af KDB's aktiviteter, bemærkes det, at der i betragtning 55 til 59 i forordningen om midlertidig told blev redegjort for årsagerne til, at den af KDB ydede finansiering er et finansielt bidrag fra staten, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i grundforordningen. Da KDB i sine bemærkninger ikke har fremlagt nye beviser, der kan ændre vurderingen i forordningen om midlertidig told, bekræftes konklusionerne i betragtning 55 til 59 i nævnte forordning.

([1]) Reuters' engelske nyhedstjeneste, 13. juni 2001.
([2]) »Obligationsforpligtelser med sikkerhed« og »låneforpligtelser med sikkerhed«.
([3]) KCGF er en særinstitution ejet af den koreanske regering.

(63) På grundlag af betragtning 50 til 62 kan det konkluderes, at KDB-programmet medførte en fordel for Hynix, idet det også skal tages i betragtning, at selskabet ikke havde adgang til tilsvarende finansiering på markedet. Hynix var ikke i stand til at finansiere sine forfaldne obligationer gennem banklån, da det havde udtømt sine muligheder for at opnå lån som følge af sit allerede store engagement hos kreditorbankerne og sin svage finansielle situation, der ikke tillod nogen anden bank at yde selskabet yderligere kredit. Refinansiering af obligationerne på obligationsmarkedet var ikke mulig på grund af selskabets dårlige kreditværdighed, der ikke tillod markedet at acceptere dets forfaldne obligationer, hvilket den koreanske regering indrømmede i sin besvarelse af spørgeskemaet. Konklusionerne i betragtning 61 i forordningen om midlertidig told vedrørende tilstedeværelsen af en fordel og derfor et subsidie bekræftes derfor.

b) **Specificitet**

(64) For det andet fremførte Hynix, den koreanske regering og KDB, at KDB-programmet ikke var specifikt. Ifølge Hynix havde Kommissionen ikke ved en analyse af vilkårene og betingelserne for programmet forklaret, hvorfor den fandt, at det blotte faktum, at flere Hyundai-selskaber deltog i programmet, kan anses for bevis for specificitet for så vidt angår Hynix. Hynix fremførte også, at KDB-programmet ikke var specifikt, da Hynix-obligationer blev videresolgt i obligations- og låneforpligtelsesprogrammet på samme vilkår som andre deltagende selskabers obligationer.

(65) Som nævnt i betragtning 62 til 64 i forordningen om midlertidig told konkluderedes det, at KDB-programmet retligt set ikke var specifikt i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen, men at det ikke desto mindre de facto var specifikt i henhold til artikel 3, stk. 2, litra c), i grundforordningen, da tre af de fire kriterier i denne bestemmelse var opfyldt: Programmet anvendes af et begrænset antal virksomheder, det anvendes i overvejende grad af visse virksomheder, og der ydes uforholdsmæssigt store subsidier til visse virksomheder. Da det ikke er hævdet, at programmet retligt var specifikt, er en yderligere analyse af programmets vilkår og betingelser ikke relevant. Antallet af firmaer, der potentielt er berettigede til at være omfattet af programmet, er imidlertid relevant. For så vidt angår de facto-specificitet konkluderes det, at programmet kun blev benyttet af seks selskaber, hvoraf fire tilhørte Hyundai-gruppen, og at Hynix brugte 41 % af programmets midler. Det bemærkes, at de foreliggende oplysninger viser, at mere end 200 koreanske selskaber kunne have opfyldt programmets udvælgelseskriterier. På baggrund af denne gruppe af potentielle deltagere, den store andel af Hyundai-selskaber blandt deltagerne samt det forhold, at en betydelig del af programmets samlede midler var blevet benyttet af Hynix, opfylder klart specificitetskriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra c).

(66) Den koreanske regering og KDB fremførte også, at udvælgelsen af deltagende selskaber havde været gennemsigtig og objektiv, og at det kun var en tilfældighed, at et stort antal Hyundai-selskaber havde deltaget i programmet.

(67) I spørgeskemaerne blev både den koreanske regering og KDB anmodet om at fremlægge referaterne af de møder, hvor udvælgelsen af selskaberne til programmet var blevet drøftet, samt en kopi af den afgørelse, hvorved Hynix var blevet udvalgt, med angivelse af begrundelsen for dette valg. Både den koreanske regering og KDB erklærede, at der aldrig var blevet udarbejdet sådanne dokumenter, og at de derfor ikke var tilgængelige ([1]). Det var derfor ikke muligt at kontrollere, hvordan udvælgelsesprocessen var blevet gennemført, og hvordan udvælgelsesorganet, Creditor Financial Institutions Council ([2]) (»CFIC«), havde benyttet sin skønsret ved udvælgelsen af deltagerne.

(68) Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at den koreanske regering åbent benyttede et skøn til at forhåndsudvælge Hynix som modtager og til at koncentrere fordelen på Hyundai-selskaber. Det bemærkes, at KDB i en pressemeddelelse bekendtgjorde, at det ville købe Hynix' forfaldne obligationer både i januar og i de efterfølgende måneder, selv før Hynix officielt var blevet udvalgt til at deltage i programmet ([3]). Ifølge de oplysninger, der er afgivet af KDB, beslutter CFIC desuden hver måned særskilt, hvilke obligationer der skal refinansieres. Det er bemærkelsesværdigt, at KDB allerede først i januar kunne meddele, at det vil refinansiere Hynix-obligationer i de kommende måneder.

([1]) Dokumentet »Resumé af mødet den 4. januar 2001 for at drøfte KDB-hasteprogrammet« beskriver, hvordan programmet fungerer. Det forklarer ikke, hvordan deltagerne blev udvalgt, eller på hvilket grundlag denne udvælgelse fandt sted.

([2]) Rådet består af repræsentanter for KDB, Korea Credit Guarantee Fund og kreditorbankerne.

([3]) »KDB to acquire Huyndai Electronics bonds«, pressemeddelelse fra KDB, 3. januar 2001.

(69) Efter at deltagerne i programmet var blevet offentliggjort, blev der rejst megen kritik af den manglende gennemsigtighed og den manglende undersøgelse af deltagernes berettigelse i forbindelse med udvælgelsesprocessen ([1]). Andre selskaber, f.eks. datterselskaber af Hanwha- og Hanjin-gruppen og Dongkuk Steel, befandt sig i en tilsvarende situation som Hynix med hensyn til kreditværdighed (BBB) og antallet af obligationer, der forfaldt på samme tidspunkt, men de blev ikke udvalgt til at deltage i programmet. Udvælgelsesmyndighederne gav ingen forklaring eller begrundelse herfor.

(70) Af ovennævnte årsager konkluderes det, at ud over, at kriterierne i artikel 3, stk. 2, litra c), i grundforordningen er opfyldt i den aktuelle sag som konkluderet af Kommissionen i betragtning 63 og 64 i forordningen om midlertidig told, konkluderes det også, at KDB-programmet de facto er specifikt på grund af et yderligere kriterium i artikel 3, stk. 2, litra c), nemlig den måde, hvorpå den tildelende myndighed har udøvet skønsbeføjelser ved beslutningen om at yde et subsidie.

c) **Tilbagetrækning af et subsidie**

(71) For det tredje hævder Hynix, at da KDB-programmet kun varede i et år, udgør dette en tilbagetrækning af programmet, og det kan derfor ikke give anledning til indførelse af udligningstold i henhold til artikel 15, stk. 1, i grundforordningen.

(72) Det bemærkes, at KDB-programmet er et ikke-tilbagevendende engangssubsidie, der medfører en fordel for selskabet som sådan. Der kan derfor ikke være tale om tilbagetrækning i denne forbindelse. I sagen om PET-spåner fra Indien ([2]), som Hynix påberåbte sig som et relevant fortilfælde, var subsidiet et tilbagevendende subsidie knyttet til eksport af den pågældende vare. Da eksportsubsidieprogrammet blev afsluttet, opnåede den eksporterede vare ikke længere fordel af subsidiet. Subsidiets art var derfor meget anderledes, og sagen om PET-spåner er ikke relevant for vurderingen af KDB-programmet.

(73) Da den fordel, der følger af KDB-programmet, er et ikke-tilbagevendende subsidie fordelt over en periode på fem år, er subsidiet derfor ikke trukket tilbage i henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1, ved en afslutning af programmet, da det allerede var blevet ydet, og denne ydelse vil fortsætte med at medføre en fordel i tildelingsperioden.

d) **Beregning af subsidiebeløbet**

(74) For så vidt angår beregningen af subsidiebeløbet fremførte både Hynix og den koreanske regering, at Kommissionen skulle have sammenlignet programmets rentesatser med markedsrenten og ikke behandlet lån som tilskud. For det andet fremførte Hynix, at KDB kun påtog sig 10 % af de refinansierede obligationer, og at kun disse obligationer bør betragtes som et subsidie. Da KDB-obligationerne senere blev omlagt i oktober 2001, bør de desuden ikke medregnes i subsidiebeløbet to gange.

(75) For så vidt angår den første bemærkning vedrørende sammenligningen af rentesatser gjorde Kommissionen i betragtning 66 i forordningen om midlertidig told rede for årsagerne til dens konklusion om ikke at benytte en sammenligning mellem rentesatser til at fastslå subsidiebeløbets størrelse. Ifølge grundforordningens artikel 5 fastsættes subsidiet på grundlag af den fordel, som modtageren har opnået. Som nævnt i betragtning 50 til 63 opnåede Hynix ikke fordel på grund af de rentesatser, der anvendtes i KDB-programmet, men fordi det uden KDB-programmet ville have været tvunget til at indløse sine obligationer, hvilket ville have medført selskabets konkurs, da det ikke havde likviditet hertil. Der var ingen anden tilgængelig finansieringskilde for Hynix, og ifølge de foreliggende oplysninger synes dette at være årsagen til, at KDB-programmet blev etableret i første omgang. Fordelen for Hynix blev opnået ved, at KDB købte selskabets forfaldne obligationer i stedet for, at selskabet selv gjorde det, da der ikke var nogen markedsaktør, som var villig til at skaffe Hynix midler til at finansiere denne operation. Det beløb, som KDB ydede i finansiering til at købe Hynix-obligationer, anses derfor for at udgøre subsidiet.

(76) For så vidt angår behandlingen af lån som tilskud må situationen vurderes ud fra den tildelende myndigheds synsvinkel på tidspunktet for foranstaltningerne. Det er fastsat i retningslinjernes afsnit E, litra b), v), at hvis det på tidspunktet for tildelingen af et lån allerede er klart for den tildelende myndighed, at den ikke vil gendrive sine penge, skal lånet anses for et tilskud. Selv om KDB's finansiering i henhold til programmet ikke er helt det samme som et »lån«, er der i det foreliggende tilfælde tale om en meget tilsvarende situation, så de samme principper bør gælde. Spørgsmålet er, hvorvidt KDB havde

([1]) Chosun Daily, 7. januar 2001; Kyunghyang Shinmun Daily, 9. januar 2001.
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 2603/2000 af 27. november 2000 (EFT L 301 af 30.11.2000, s. 1).

grund til at antage, at det ville genvinde sin finansiering eller ej. De foreliggende oplysninger viser, at på det tidspunkt, hvor KDB påtog sig Hynix' gæld, stod det klart, at KDB ikke ville gendrive de penge, det havde brugt på at købe Hynix-obligationerne. De foreliggende oplysninger viser faktisk, at KDB slet ikke regnede med at gendrive sine udgifter. Det beløb, der var afsat til det samlede KDB-program, var oprindelig 6 200 mia. KRW, hvoraf KDB allerede havde afsat næsten halvdelen, nemlig 2 900 mia. KRW, til køb af Hynix-obligationer. Programmet blev ikke etableret med henblik på at give overskud eller opnå ligevægt, men der blev blot afsat et betydeligt beløb til køb af de udvalgte selskabers forfaldne obligationer. Selv hvis KDB havde forventet at gendrive sine udgifter, var det desuden klart på det tidspunkt, hvor denne finansiering blev ydet, at Hynix ikke ville være i stand til at tilbagebetale beløbet til KDB. Hynix havde allerede en meget stor gæld, grunden til, at KDB var nødt til at gribe ind, var, at Hynix ikke havde penge til at betale sine forfaldne obligationer og ikke havde mulighed for at tilvejebringe det pågældende beløb på markedet på det tidspunkt, hvor obligationerne forfaldt. Det skal også bemærkes, at det beløb, der påtænktes brugt af staten til køb af Hynix-obligationer, var betydeligt i forhold til Hynix' omsætning; 2 900 mia. KRW svarede til mere end 70 % af Hynix' omsætning i 2001.

(77) I løbet af programmets anvendelsesperiode blev det klart, at Hynix ikke ville være i stand til at tilbagebetale denne nye finansiering, idet selskabets stilling blev undersøgt månedligt i forbindelse med bankernes beslutninger om, hvilke obligationer der skulle købes hver måned. Hynix' kreditværdighed blev allerede sænket den 22. januar 2001, umiddelbart efter at det var blevet optaget i programmet, og igen i marts under programmets løbetid. Den »speculative grade«, der blev tildelt Hynix sidst i januar, skulle allerede have været taget i betragtning, da januar-beslutningen om køb af obligationer blev truffet. I marts 2001 blev Hynix' kreditværdighed nedsat til B-, hvilket ifølge betingelserne for KDB-programmet faktisk burde have medført, at selskabet ikke kunne deltage i dette. I begge disse måneder blev Hynix-obligationer imidlertid refinansieret af KDB uanset selskabets forværrede situation som afspejlet i dets faldende kreditværdighed. Der er desuden ingen beviser for, at KDB faktisk havde gendrevet mere end de beløb, som Hynix skulle have betalt i henhold til betingelserne for programmet ([1]). I de foreløbige konklusioner blev der taget hensyn til disse beløb, der blev fratrukket som beskrevet i betragtning 65 i forordningen om midlertidig told.

(78) Med hensyn til det andet argument fremførte Hynix, at KDB kun var i besiddelse af 10 % af de refinansierede obligationer, og at kun disse obligationer bør betragtes som et subsidie. Det skal erindres, at et subsidie er et finansielt bidrag fra staten, som medfører en fordel. Som allerede nævnt i betragtning 48 i forordningen om midlertidig told er det første skridt i programmet, at KDB køber alle de forfaldne obligationer, der henhører direkte under programmet ([2]). Den fordel, der opnås af Hynix som følge af det finansielle bidrag, består i, at KDB køber disse obligationer for Hynix: KDB's finansielle bidrag skulle ved en normal transaktion på markedsvilkår være afholdt af Hynix. Fordelens størrelse afgør subsidiebeløbet. Det forhold, at KDB ifølge programbetingelserne selv i sidste ende kun skal besidde 10 % af obligationerne, kan ikke ændre denne konklusion, da KDB på forhånd tilvejebragte et meget større beløb og herved påtog sig de risici og forpligtelser, der følger med købet af alle de refinansierede obligationer.

(79) Hynix fremførte for det tredje, at da KDB-obligationerne senere blev omlagt i oktober 2001, bør de ikke medregnes i subsidiebeløbet to gange. Det bemærkes, at en kontrol af de foreliggende oplysninger viste, at 59,4 mia. KRW af de obligationer, der er omfattet af programmet, rent faktisk indgik i ombytningen af gæld med aktiekapital. Dette beløb blev fratrukket det samlede beløb for foranstaltningerne fra oktober 2001 ([3]) som forklaret i betragtning 166. Hynix fremførte også, at en del af de KDB-obligationer, som bankerne var i besiddelse af, indgik i de konvertible obligationer, som bankerne købte i juni 2001. Det beløb, der vedrørte KDB-obligationerne, skulle derfor trækkes fra beløbet for de konvertible obligationer for at undgå, at det blev medregnet to gange. Det bemærkes, at det samlede beløb, for hvilket der blev købt konvertible obligationer i juni 2001, blev ombyttet til egenkapital i oktober 2001, og at hele det konvertible obligationsbeløb, herunder KDB-obligationerne, derfor er fratrukket, jf. betragtning 166.

([1]) Det deltagende selskab skulle tilbagekøbe 3 %/5 % af alle obligations- og låneforpligtelser, der var udstedt i henhold til programmet. Se betragtning 48 i forordningen om midlertidig told.

([2]) Obligationer, der henhører under programmet, er 80 % af de obligationer, der forfalder i en bestemt periode. Hynix betaler 20 % af sine forfaldne obligationer i henhold til vilkårene for programmet.

([3]) De foreliggende oplysninger viser også, at KDB i juni 2002 stadig var i besiddelse af for 82,4 mia. KRW obligationer, der er omfattet af KDB-programmet.

(80) På grundlag af betragtning 50 til 79 konkluderes det, at KDB-programmet medførte en fordel for Hynix, da selskabet ikke havde adgang til tilsvarende finansiering på markedet. Hynix var ikke i stand til at finansiere sine forfaldne obligationer gennem banklån, da selskabet havde udtømt sine muligheder for at modtage sådanne lån, og da refinansiering af obligationerne på obligationsmarkedet ikke var mulig på grund af dets dårlige kreditværdighed. Den finansiering, der blev tilvejebragt gennem KDB-programmet, udgør derfor et subsidie i henhold til artikel 2 i grundforordningen. Subsidiet findes de facto at være specifikt for Hynix og derfor udligningsberettiget i henhold til artikel 3, stk. 2, litra c), i grundforordningen. Ifølge artikel 5 i grundforordningen er subsidiebeløbet den opnåede fordel, hvilket er det beløb, der er ydet i finansiering i henhold til programmet. Konklusionerne i betragtning 67 i forordningen om midlertidig told og det deri fastsatte subsidiebeløb på 4,9 % for KDB-programmet bekræftes derfor.

6. KREDITORBANKERS KØB AF OBLIGATIONER FOR 1 000 MIA. KRW OG FØRSTE UDSKYDELSE AF GÆLD (MAJ 2001)

(81) I forordningen om midlertidig told konkluderedes det foreløbigt, at der var utilstrækkeligt bevis til positivt at konkludere, at der forekom et subsidie, og det besluttedes derfor, at dette program ikke var udligningsberettiget. Nogle interesserede parter var uenige med denne foreløbige konklusion og anmodede om, at den blev taget op til fornyet overvejelse. En interesseret part fremførte, at de betingelser, der gjaldt for Hynix, ikke var i overensstemmelse med selskabets daværende finansielle situation og derfor ikke var baseret på markedsvilkårene. Ifølge denne part påvirkede den koreanske regering også kreditorbankerne og foranstaltningernes succes.

(82) En anden interesseret part fremførte, at Hynix som følge af sine finansielle vanskeligheder ikke ville være blevet reddet i maj 2001 uden den koreanske regerings indgriben, og at regeringen specifikt pålagde Hynix' kreditorer at deltage i obligationskøbet. Til støtte for denne påstand henviste denne part til et møde indkaldt af den koreanske regering den 10. marts 2001 mellem embedsmænd fra regeringen, formændene for Hyundais kreditorbanker, embedsmænd fra FSC og Hynix' formand.

(83) I de spørgeskemaer, der blev sendt til den koreanske regering, blev den spurgt, om den eller noget andet offentligt organ var involveret i bankernes beslutningsproces med hensyn til gennemførelsen af foranstaltningerne fra maj 2001. Det samme spørgsmål blev stillet i spørgeskemaerne til bankerne. Der blev også anmodet om referater af alle møder med deltagelse af den koreanske regering eller andre offentlige embedsmænd. Alle parter svarede, at den koreanske regering ikke på nogen måde var involveret i omstruktureringsprocessen i maj. Oplysninger vedrørende sådanne kontakter forelå derfor ikke, og de kunne hverken behandles under undersøgelsen før de foreløbige konklusioner eller verificeres under kontrolbesøgene.

(84) Efter offentliggørelsen af de foreløbige undersøgelsesresultater forelagde de interesserede parter oplysninger fra sekundære kilder, herunder artikler fra pressen, der tydede på, at der rent faktisk havde været tale om sådanne kontakter. Disse oplysninger henviste til møder, der havde fundet sted på bestemte datoer, og til kontakter mellem bankerne og embedsmænd fra FSS og FSC. De interesserede parter, Hynix og den koreanske regering blev navnlig opfordret til at gennemgå disse oplysninger og fremsætte bemærkninger til dem. Parterne var ikke i stand til at afvise disse nye oplysninger. De indrømmede faktisk begge udtrykkelig, at repræsentanterne for FSS havde været til stede på mødet den 10. marts 2001 og havde haft kontakter med banker i forbindelse med disse foranstaltninger, således som det fremgik af de nye oplysninger.

(85) Det bemærkes, at de nye oplysninger og de interesserede parters bekræftelse af, at de var korrekte, stred mod de erklæringer, der var blevet afgivet af den koreanske regering, FSC's og FSS' embedsmænd og de involverede banker i de tidligere faser af undersøgelsen. Den koreanske regering og bankerne har vedvarende fastholdt, at hverken regeringen eller andre offentlige embedsmænd på nogen måde var involveret i foranstaltningerne fra maj 2001, og at FSC og FSS kun har tilsynsførende funktioner i forbindelse med finansielle institutioner og ikke greb ind i bankernes daglige drift. En sådan tilbageholdelse af oplysninger anses for at have lagt hindringer i vejen for undersøgelsen som omhandlet i grundforordningens artikel 28, hvori det fastsættes, at der i sådanne tilfælde kan træffes afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. De pågældende parter blev underrettet om konsekvenserne af deres manglende samarbejdsvilje. Det skal også bemærkes, at Hynix' daværende finansielle rådgiver, Citibank Seoul, ikke samarbejdede i fuldt omfang i forbindelse med undersøgelsen.

Citibank har forklaret, at dette manglende samarbejde skyldtes Hynix' indgriben. Citibank, der var Hynix' finansielle rådgiver på tidspunktet for foranstaltningerne, var i besiddelse af vigtige oplysninger om såvel Hynix' finansielle situation som de foranstaltninger, der blev undersøgt. Ved ikke at tillade Citibank at samarbejde og derved forhindre en undersøgelse af de oplysninger, som Citibank rådede over, anses Hynix for selv at have lagt alvorlige hindringer i vejen for undersøgelsen. I betragtning af parternes manglende samarbejdsvilje med hensyn til at afgive oplysninger om foranstaltningerne fra maj 2001 og de nye oplysninger, som er fremkommet efter de foreløbige foranstaltninger, og som parterne ikke har afvist, er det passende at tage de foreløbige undersøgelsesresultater op til fornyet overvejelse i lyset af disse nye oplysninger og på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

(86) Kendsgerningerne i deres helhed tyder på, at den koreanske regering allerede fra november 2000 havde pålagt banker og andre institutioner at træffe foranstaltninger for at lette Hynix' likviditetsproblemer og fremme elektronikindustripolitikken. Dette er blevet bekræftet for så vidt angår alle de foranstaltninger, der er omhandlet i de tidligere dele af denne forordning. Det bemærkes også, at Hynix' finansielle situation forværredes i årets løb til trods for de trufne foranstaltninger. I marts 2001 var selskabets kreditværdighed faldet til B-. Der er derfor ingen grund til at antage, at den koreanske regering under disse forværrede omstændigheder pludselig ville indstille sin støtte til Hynix. Tværtimod er det rimeligt at antage, at den fortsatte med at støtte Hynix, særlig da selskabets forværrede finansielle situation betød, at det ikke havde adgang til alternative finansieringskilder på markedsvilkår.

(87) Som allerede nævnt i forbindelse med vurderingen af de tre tidligere undersøgte foranstaltninger havde Hynix allerede i januar 2001 udtømt sine muligheder for at opnå banklån på grund af sit store engagement hos sine vigtigste kreditorbanker og sin dårlige kreditværdighed. I marts 2001 var selskabets kreditværdighed endnu lavere og dets gæld større som følge af den af den koreanske regering pålagte forhøjelse af kreditlofterne for visse banker. Det havde ikke betalt renter og afdrag på det syndikerede lån, det havde fået i januar 2001, og dets hæftelser vedblev med at stige til trods for alle de foranstaltninger, der var truffet for at afhjælpe dets situation. Under disse omstændigheder er der intet, der tyder på, at Hynix ville have været i stand til at opnå et lån på markedsvilkår. Hynix nævnte ikke denne mulighed under proceduren, og selskabet har heller anført, at det så meget som forsøgte at få yderligere lån hverken fra det koreanske eller fra udenlandske markeder.

(88) De foreliggende oplysninger viser, at bankerne ikke synes at have haft kommercielle grunde til at købe for 1 000 mia. KRW konvertible obligationer fra Hynix i juni 2001. De foreliggende oplysninger viser, at obligationerne blev købt for at give Hynix likviditet til at dække dets eksisterende forpligtelser. Bankerne erkendte allerede i begyndelsen af maj 2001, at Hynix ikke var i stand til at betale af på sin gæld. I Creditor Financial Institutions Council's resolution af 7. maj 2001 erklæres det, at Hynix ikke kunne opfylde sine forpligtelser vedrørende det syndikerede lån for første kvartal af 2001, og at det var meget sandsynligt, at det samme også ville være tilfældet i andet kvartal. Dette erklæredes at være en misligholdelse i henhold til låneaftalens artikel 12. For at undgå dermed forbundne problemer såsom kombineret misligholdelse blev låneaftalens artikel 11 imidlertid ikke anvendt for første og andet kvartal 2001. Bankerne friholdt således reelt Hynix fra følgerne af misligholdelsen af låneaftalen. De ydede ikke desto mindre stadig ny finansiering ved at købe de konvertible obligationer i juni 2001.

(89) Flere af Hynix' kreditorbanker forhøjede også deres hensættelser til tab på lån til Hynix ([1]). Før deltagelsen i købet af konvertible obligationer i juni 2001 forøgede KorAm Bank, Hana Bank, Shinhan Bank og Kookmin Bank deres hensættelser til tab på lån til Hynix med 25 %. I tredje kvartal 2001 havde disse banker klassificeret 60 % eller derover af deres lån til Hynix som misligholdte. Det skal erindres, at tre af disse banker ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen (se betragtning 18).

(90) Bankerne købte de konvertible obligationer den 20. juni 2001. Det bemærkes, at Hynix' aktiepriser var faldet betydeligt mellem midten af juni og den 20. juni 2001. Til trods for dette købte bankerne de konvertible obligationer, selv om det på daværende tidspunkt må have stået klart for dem, at de ikke ville gendrive deres penge ([2]). I løbet af en måned pådrog bankerne sig meget store tab på obligationerne. Hynix' aktiepriser var faldet kraftigt, og bankerne bogførte visse dele af antagelsesprisen på konvertible obligationer fra Hynix som tab i deres regnskaber for ultimo juni 2001.

([1]) Shinhan Bank, ING Barings, 24. april 2001; Shinhan Bank, ING Barings, 26. september 2001; Hana Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 30. oktober 2001; Kookmin Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 24. oktober 2001.

([2]) Det bemærkes, at bankerne kun nogle få måneder senere ombyttede de konvertible obligationer, der var blevet købt i maj 2001, med aktiekapital eller afskrev dem i forbindelse med omstruktureringsforanstaltningerne i oktober 2001.

(91) Det fremgår af de oplysninger, som blev modtaget efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger og ikke afvist af parterne, at der var kontakt mellem kreditorbankerne og offentlige embedsmænd fra marts til maj 2001. Ifølge disse oplysninger blev det i betragtning 82 omhandlede møde den 10. marts 2001 indkaldt for at få bankerne til at støtte virksomhederne i Hyundai-gruppen ([1]). Selv om nogle banker var tøvende over for at yde støtte til Hynix, da de var bekymrede over faldet i ekstern troværdighed og overtrædelse af kreditlofter, blev de alligevel overtalt hertil af finansembedsmænd fra den koreanske regering ([2]). Den 24. april 2001 rapporteredes det, at Hyundais kreditorsammenslutning havde besluttet ikke at købe konvertible obligationer for 1 000 mia. KRW som ønsket af Hynix. Hynix havde ingen likviditet til at betale sine forfaldne gældsposter, og indtægterne fra udstedelsen af de konvertible obligationer — 1 000 mia. KRW — skulle benyttes til at afdrage den eksisterende gæld. Formændene for kreditorbankerne, herunder KEB, KDB og Chohung Bank, holdt et møde den 23. april 2001, hvor de fleste deltagere var imod at acceptere konvertible obligationer for 1 000 mia. KRW ([3]). Samme dag anmodede den administrerende direktør for Citibank, der på daværende tidspunkt var Hynix' finansielle rådgiver og arrangør af foranstaltningerne fra maj, formelt om finansiel støtte til Hynix fra den koreanske regering, og FSC's formand gav udtryk for støtte hertil. På denne baggrund blev det rapporteret, at finansiel støtte til Hynix, herunder accept af konvertible obligationer, var blevet mere sandsynlig ([4]). Det skal erindres, at Citibank heller ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen (se betragtning 18).

(92) Det blev meddelt, at KorAm Bank (en af de banker, der ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen) afviste at overtage sin andel af de konvertible obligationer på 1 000 mia. KRW, fordi Hynix ikke havde afgivet en erklæring om at gøre sit bedste for at mindske sin gæld. Det bemærkes, at der var rapporter, der tydede på, at FSS som reaktion herpå erklærede, at den ikke ville tilgive banken, hvis den ikke ville deltage, og tilføjede, at den ville træffe alvorlige foranstaltninger mod banken såsom undlade at godkende nye finansielle instrumenter og underkaste banken strengere revision. Efter denne advarsel omstødte KorAm Bank sin beslutning og deltog i købet af konvertible obligationer ([5]).

(93) I betragtning af, at hvis parterne ikke samarbejder, skal de endelige konklusioner baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, skal yderligere oplysninger, selv om disse kommer fra sekundære kilder, ses i denne sammenhæng. Det bemærkes, at en af de oprindeligt undersøgte foranstaltninger var en påstået garanti fra SGICO (Seoul Guarantee Insurance Corporation) på konvertible Hynix-obligationer for 600 mia. KRW, som skulle købes af investeringsselskaber. Det blev under undersøgelsen bekræftet, at dette obligationskøb aldrig fandt sted, og at der derfor ikke blev stillet noget garanti ([6]). Der blev imidlertid ikke gjort rede for årsagerne til den fejlslagne transaktion. Det bemærkes, at der er rapporter om, at bankerne på daværende tidspunkt krævede, at hvis de skulle købe konvertible obligationer, skulle investeringsselskaberne gøre det samme, da bankerne ikke selv ville bære hele den finansielle byrde. Investeringsselskaberne afviste at købe Hynix-obligationer, idet de fremførte, at det var almindelig kendt, at obligationerne var insolvente, og at de ikke ville være i stand til at sælge dem på daværende tidspunkt, hvor de kæmpede for at genvinde markedets tillid. Ifølge rapporterne erklærede investeringsselskaberne, at de ikke ville kunne undgå at blive kritiseret for at investere deres kunders penge i et insolvent selskab, hvilket kunne føre til sagsanlæg mod dem. Hvis finansmyndighederne under disse omstændigheder tvang investeringsselskaberne til at acceptere de nye selskabsobligationer til en værdi af flere milliarder KRW, kunne hele kredsen af investeringsselskaber blive insolvent ([7]). På grundlag af ovenstående ser det ud til, at bankerne siden begyndelsen af marts 2001 deltog i alle diskussionerne om de foranstaltninger, der blev indført i maj 2001, og at de var bekendt med investeringsselskabernes argumenter og årsagerne til, at de afviste at tegne sig for obligationerne. Bankerne havde også selv nogle uger tidligere besluttet ikke at acceptere købet af konvertible obligationer og havde erkendt, at Hynix ikke var i stand til at betale renter og afdrag på selskabets eksisterende gæld.

(94) Efter at de interesserede parter var blevet underrettet om disse oplysninger, indrømmede de, at en embedsmand fra FSS havde været til stede på et møde, og at der efterfølgende havde været kontakter mellem FSC/FSS og bankerne. Det blev forklaret, at FSS-embedsmanden kun var til stede som observatør for at handle som vidne for kreditorerne forud for en finansieringsforpligtelse og ikke for at påvirke kreditorbankerne eller deres beslutning om at yde Hyundai-selskaber yderligere kredit. Det blev også forklaret, at der kun var foretaget »opfølgende telefonsamtaler« mellem embedsmændene fra FSS/FSC og bankerne i forbindelse med FSC/FSS' normale tilsyns-

([1]) Naeoe Economic Daily, 10. marts 2001.
([2]) Maeil Economic Daily, 11. marts 2001.
([3]) Korea Times, 24. april 2001.
([4]) Maeil Economic, 24. april 2001.
([5]) Korea Times, 21. juni 2001; Dow Jones International News, 20. juni 2001.
([6]) Se betragtning 39 i forordningen om midlertidig told.
([7]) Donga daily, 4. maj 2001; Korea Economic Daily, 3. maj 2001; Maeil Economic, 7. maj 2001.

funktion. Da parterne havde tilbageholdt vigtige oplysninger, indtil de var blevet konfronteret hermed, og havde lagt hindringer i vejen for undersøgelsen ved at pålægge andre parter ikke at samarbejde, er det imidlertid vanskeligt at finde disse forklaringer helt overbevisende. Desuden viser de foreliggende oplysninger, at den embedsmand, der deltog i mødet den 10. marts, var FSC's næstformand, dvs. en højtplaceret person. I overensstemmelse med artikel 28 i grundforordningen, der gør det muligt at træffe afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i tilfælde af manglende samarbejdsvilje hos parterne, konkluderes det derfor, at bankerne ikke frit og uafhængigt traf beslutning om at købe konvertible obligationer ud fra forretningsmæssige overvejelser, men var blevet pålagt at købe obligationerne af den koreanske regering. Oplysningerne fra de ovenfor nævnte sekundære kilder støtter denne konklusion.

(95) I sine bemærkninger til den endelige meddelelse fremførte den koreanske regering, at der skulle tages hensyn til, at private investorer havde købt globale indskudsbeviser fra Hynix til en værdi af 1,25 mia. USD i juni 2001, og at bankernes beslutning om at købe konvertible Hynix-obligationer var i overensstemmelse med forretningsmæssige overvejelser. Det bemærkes, at disse investorer må have været påvirket af forventningen om, at det af den koreanske regering styrede KDB-program fortsat kunne benyttes til at refinansiere Hynix' hæftelser ved disses udløb. Disse investorer havde desuden ikke samme indsigt i Hynix' situation som kreditorbankerne. Det er derfor ikke urimeligt at konkludere, at bankernes beslutning om at foretage investeringer skulle have været anderledes end den beslutning, der blev truffet af investorer i de globale indskudsbeviser.

(96) På grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger konkluderes det derfor, at bankernes beslutning om af købe konvertible Hynix-obligationer til 1 000 mia. KRW ikke blev truffet på grundlag af forretningsmæssige overvejelser, men som følge af anvisninger fra den koreanske regering, der fulgte offentlige politiske mål. Det beløb, for hvilket der blev købt konvertible obligationer, udgør derfor et finansielt bidrag fra staten i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i) og iv), i grundforordningen. Dette køb medførte en fordel for Hynix i størrelsesordenen 1 000 mia. KRW, købsprisen for obligationerne, da selskabet ikke havde adgang til sammenlignelige midler på markedet. Hynix' situation var forværret yderligere siden januar 2001, og det havde ingen mulighed for at opnå et tilsvarende lån fra markedet. Det beløb, der blev tilvejebragt gennem købet af konvertible obligationer til 1 000 mia. KRW, anses derfor for at være et subsidie i henhold til artikel 2 i grundforordningen. Da det er et ad hoc-subsidie, der kun er indrømmet et enkelt selskab, er det specifikt i henhold til artikel 3 i grundforordningen og derfor udligningsberettiget.

(97) I henhold til artikel 5 i grundforordningen beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som modtageren har opnået. De konvertible obligationer, der blev købt af kreditorbankerne, var rentegivende og skulle ved deres forfaldstidspunkt tilbagebetales af Hynix. De er derfor sammenlignelige med et lån. Ifølge artikel 6, litra b), i grundforordningen skal det først undersøges, om et tilsvarende lån kunne opnås på markedsvilkår, og i så fald vil fordelen være forskellen mellem rentesatserne. Som nævnt i betragtning 87 var det ikke muligt for Hynix at opnå noget sammenligneligt lån i maj 2001. Fordelen som følge af obligationskøbet må derfor fastsættes på et andet grundlag.

(98) Ifølge afsnit E, litra b), v), i retningslinjerne vil det lånebeløb, der eftergives eller misligholdes, blive behandlet som et tilskud. Dette betyder, at hvis det på tidspunktet for tildelingen af et lån allerede er klart for den tildelende myndighed, at den ikke vil gendrive sine penge, skal lånet anses for et tilskud. Som nævnt i betragtning 88 til 90 var det i det aktuelle tilfælde klart for bankerne på tidspunktet for købet af obligationerne, at de ikke ville inddrive de penge, de havde brugt på at købe konvertible Hynix-obligationer. Fordelen for Hynix og det udligningsberettigede subsidiebeløb er derfor obligationernes købspris, 1 000 mia. KRW. Ved anvendelse af den beregningsmetode, der er beskrevet i betragtning 67 og 108 i forordningen om midlertidig told, udgør subsidiet 5,4 %.

7. REDNINGSPAKKEN FRA OKTOBER 2001, BESTÅENDE AF GÆLD FOR AKTIER, DEN ANDEN UDSKYDELSE AF GÆLD OG ET NYT LÅN PÅ 658 MIA. KRW

(99) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fremsatte Hynix, den koreanske regering, KEB, Woori Bank, Chohung Bank (»CHB«), Citibank Seoul og National Agricultural Cooperation Federation (»NACF«) bemærkninger til de foreløbige konklusioner om redningspakken fra oktober 2001.

(100) Parternes bemærkninger er anført og kommenteret nedenfor. Da beregningen af det udligningsberettigede subsidiebeløb er et vigtigt spørgsmål i forbindelse med foranstaltningerne fra oktober 2001, anses det imidlertid for nyttigt at redegøre for, hvordan og efter hvilke principper fastsættelsen af subsidiebeløbet finder sted, navnlig da foranstaltningerne fra oktober 2001 blev indført over for et selskab i finansielle vanskeligheder.

a) **Indledning**

(101) I forordningen om midlertidig told blev foranstaltningerne fra oktober 2001, nemlig ombytningen af gæld for egenkapital, det nye lån på 658 mia. KRW, låneforlængelsen og gældsudsættelsen, betragtet som tilskud. Dette var baseret på afsnit E, litra b), v), i retningslinjerne, hvori det er fastsat, at et lån vil blive anset for at være et tilskud, hvis det eftergives eller misligholdes. I betragtning 104 til 107 i forordningen om midlertidig told blev det foreløbigt konkluderet, at Hynix på grund af sin finansielle situation ikke havde adgang til tilsvarende finansiering på markedet, og at bankerne på tidspunktet for indførelsen af foranstaltningerne i oktober 2001 vidste, at de ikke ville inddrive de penge, som de havde lånt til eller investeret i Hynix.

(102) Ved en vurdering af beregning af subsidiet i sager, der vedrører tilvejebringelse af finansiering til selskaber i vanskeligheder, skal det pågældende selskabs kreditværdighed på tidspunktet for foranstaltningerne undersøges som første punkt. Kreditværdigheden er udtryk for selskabets finansielle situation og dets evne til at tiltrække investeringer eller opnå finansiering på et givet tidspunkt, da de potentielle investorer eller långivere frem for alt baserer deres beslutninger på den kreditværdighed, som selskabet tildeles af et uafhængigt internationale kreditvurderingsselskab.

(103) Det bemærkes, at Standard & Poor's i oktober 2001 tildelte Hynix kreditværdigheden SD — »selective default«. Dette er den næstværste mulige kreditvurdering, idet den værste er »default«, der ifølge Standard & Poor's kriterier ikke som de øvrige grader fortæller om selskabets fremtidsudsigter, men kun benyttes, når det rent faktisk er gået konkurs. SD tildeles, når et selskab kan forventes at misligholde forpligtelser selektivt, dvs. fortsætte med at betale visse former for forpligtelser, men ikke andre. Hynix' kreditværdighed på tidspunktet for foranstaltningerne var derfor meget alarmerende for enhver investor eller långiver og støttede ikke en beslutning om at yde selskabet yderligere finansiering på grundlag af forretningsmæssige overvejelser.

(104) Det andet punkt, der skal undersøges, er selskabets resultater med hensyn til at betale renter og afdrag på dets eksisterende gæld og den kreditværdighed, som de pågældende långivere giver selskabet. Hvis et selskab med en kun moderat kreditværdighed fortsat betalte renter og afdrag på den eksisterende gæld til visse långivere, ville det ikke være fuldstændigt urimeligt for disse långivere at tage dette i betragtning ved deres interne vurdering af det pågældende selskab og også overveje dette forhold positivt, når det skal vurderes, om yderligere långivning til det pågældende selskab kan komme på tale. I den aktuelle sag bemærkes det imidlertid, at Hynix ikke havde betalt renter og afdrag på sin eksisterende gæld i 2001 og endda havde misligholdt betalingen af renter på det syndikerede lån, der var blevet ydet i januar 2001. Som nævnt i betragtning 88 gav bankerne meddelelse om misligholdelsen allerede i maj 2001, men besluttede ikke at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe situationen. Flere banker øgede hensættelserne til tab på lån til Hynix allerede i maj 2001 og igen i oktober 2001 før foranstaltningerne, hvilket tyder på, at den yderligere finansiering allerede blev anset for tabt. De pågældende bankers interne kreditvurderinger afspejlede denne vurdering. De seks banker, der var berørt af foranstaltningerne fra oktober 2001, havde interne vurderinger af Hynix, der gik fra »precautionary« til »doubtful«. En sådan situation støtter ikke en beslutning om at yde det pågældende selskab yderligere finansiering.

(105) Det tredje punkt, der skal undersøges, er det pågældende selskabs generelle finansielle situation. Hvis selskabet har midlertidige likviditetsproblemer, men grundlæggende er sundt, er det berettiget for potentielle långivere at tage hensyn hertil, når de træffer kreditbeslutninger.

(106) Det bemærkes, at Hynix' samlede finansielle situation allerede længe havde været kritisk. Ved udgangen af 2000 havde Hynix oparbejdet hæftelser til en værdi af over 9,46 mia. USD. Dette var næsten dobbelt så meget som selskabets nettoværdi og over fire gange så meget som værdien af markedskapitaliseringen af selskabet ([1]). I oktober 2001 var Hynix' gæld seks gange større end dets egenkapital. Denne situation var også kendt af de berørte banker. Som nævnt i betragtning 44 erklærede KEIC allerede i november 2000, at Hynix teknisk set var insolvent. Tilsvarende erklæringer kan findes i de pågældende bankers interne rapporter, der henviser til, at Hynix har en negativ kapital og for stor låntagning.

(107) Hynix' regnskabsmæssige nøgletal efter den såkaldte »Altman Z-score«-model, der er udarbejdet specifikt for at forudsige sandsynligheden af koreanske selskabers fallit, var i 1999-2001 langt dårligere end nøgletallene for andre koreanske virksomheder, der rent faktisk gik konkurs. Hynix-tallene var 700 % højere end tærskelniveauet for et selskab i alvorlige finansielle vanskeligheder ([2]). Hynix' balancelikviditet og de såkaldte »quick ratios« tydede på, at selskabets likviditet var helt util-

([1]) Hynix' virksomhedsplan for 2001, indgivet til FSC den 21. marts 2002.

([2]) Saunders-rapporten, s. 30-35.

strækkelig til at dække dets forpligtelser ([1]). Hynix' nettofortjenstmargen, afkast af aktiver samt afkast af egenkapitalen var negative næsten hvert eneste år siden 1997, med nettomargener der lå på −24,3 % i 2000 og −93,83 % i 2001. I alle årene fra 1997 til 1999 var selskabets likviditet fra driften utilstrækkelig til at dække selv en sjettedel af dets gæld eller samlede forpligtelser.

(108) Regnskaberne for 2001 afviste også muligheden for fremtidig finansiel succes for Hynix, idet det hed, at hele normaliseringen af selskabets drift krævede løbende støtte fra kreditorbanker, indtil salgsprisen på halvlederprodukter rettede sig tilstrækkeligt. Dette viser, at Hynix såvel historisk som i fremtiden var karakteriseret ved afhængighed af finansiel bistand fra selskabets kreditorer. Hynix havde nået et punkt, hvor selskabet ikke kunne finansiere sin drift med afkastet af dets aktiviteter.

(109) Det næste punkt i forbindelse med vurderingen af grundlaget for beregningen af subsidiet er, om der er ydet den pågældende virksomhed andre lån fra kommercielle kilder og i så fald på hvilke betingelser. Hvis der er ydet sådanne lån, kan vilkårene og betingelserne herfor være et sammenligningsgrundlag for fastsættelsen af den fordel, som de pågældende foranstaltninger betød for Hynix, og derfor også for subsidiebeløbet.

(110) I det foreliggende tilfælde bemærkes det, at Hynix ikke på noget tidspunkt i 2000 og 2001 kunne opnå lån på kommercielle vilkår. Hynix' låntagning var udelukkende koncentreret om lån, der var ydet, anvist eller garanteret af den koreanske regering. Hynix' vigtigste kreditor på tidspunktet for foranstaltningerne var KDB, der i december 2001 tegnede sig for 44 % af de samlede lån til Hynix ([2]).

(111) Før 1998 havde Hynix opnået lån fra franske og japanske banker, herunder Bank of Tokyo, Societé Générale og Crédit Lyonnaise. Siden da har ingen af disse banker imidlertid deltaget i omstruktureringen af Hynix. De udestående lån fra udenlandske banker, herunder fra Citibank Seoul, udgjorde kun 5 % af Hynix' samlede lån i 2000-2001 ([3]). Det bemærkes, at der er redegjort for vurderingen af Citibanks rolle i betragtning 130 til 133.

(112) Den manglende deltagelse af udenlandske banker tyder på, at yderligere investeringer i Hynix ikke ansås for at være rationelt og økonomisk berettiget. Det bemærkes, at det udestående beløb på 37,5 mia. KRW fra det syndikerede lån fra udenlandske långivere, der blev ydet i 1996 under ledelse af Societé Générale, blev erklæret for misligholdt og kombineret misligholdt i 2001.

([1]) Saunders-rapporten, s. 20-21.
([2]) Hynix' virksomhedsplan for 2001, indgivet til FSC den 21. marts 2002.
([3]) Hynix' virksomhedsplan for 2001, indgivet til FSC den 21. marts 2002.

b) **Finansielt bidrag fra staten**

i) *Parternes argumenter*

(113) Hynix og den koreanske regering fremførte begge, at pakken fra oktober 2001 ikke udgjorde et subsidie, da den tilvejebragte finansiering ikke var ydet af den koreanske regering. Hynix fremførte, at for så vidt angår Citibank og KEB var der ikke ført bevis for, at den koreanske regering havde benyttet sin indflydelse til at tvinge bankerne til at acceptere foranstaltningerne fra oktober 2001. For så vidt angår Woori Bank, CHB og NACF anførte Hynix, at det forhold, at den koreanske regering var aktionær, ikke skulle forveksles med, at der var statskontrol af kreditbeslutninger. Det blev yderligere fremført, at kreditbeslutningerne var baseret på de enkelte bankers forretningsmæssige overvejelser.

(114) KEB fremførte, at den koreanske regering ikke havde spillet nogen rolle i omstruktureringsprogrammet i forbindelse med KEB's forretningsmæssige beslutninger. Den fremførte, at den koreanske regering hverken aftalemæssigt eller i henhold til koreansk lovgivning har særlige rettigheder, der vil gøre det muligt for den at blokere eller påvirke KEB's forretningsmæssige beslutninger. Ifølge KEB er det samme også tilfældet for FSS. I forbindelse med FSS's ledelses henstillinger vedrørende KEB-erhvervsaktiviteterne blev det fremført, at disse aktiviteter ifølge bankloven og bankreglerne henhører under den ordinære drift og ikke skulle opfattes som en indgriben eller et engagement fra FSS eller fra nogen anden finanstilsynsmyndighed.

(115) Woori Bank fremførte, at selv om den koreanske regering er bankens største aktionær, havde den forbud mod at udøve indflydelse over Woori Banks beslutningsproces.

(116) CHB fremførte, at den koreanske regering ikke har nogen direkte eller indirekte indflydelse på dens forvaltningsmæssige aktiviteter. Selv om Korea Deposit Insurance Corporation (»KDIC«) har en betydelig aktiepost i CHB, var CHB angiveligt fortsat en bank, der drives på kommercielle vilkår, og dens beslutninger blev udelukkende truffet på grundlag af forretningsmæssige overvejelser. Det blev fremført, at det aftalememorandum, der er omhandlet i forordningen om midlertidig told, kun vedrørte de forskellige omstruktureringsforanstaltninger, der blev indført af den koreanske regering som reaktion på den finansielle krise i 1997.

(117) Hynix og CHB fremførte også, at de øvrige banker ((Industrial Bank of Korea (»IBK«), Seoul Bank, Kwangju Bank og Kyongam Bank), hvor den koreanske regering også havde betydelige aktieposter, ikke deltog i pakken fra oktober 2001, og at dette viste, at den koreanske regering ikke havde grebet ind i de involverede bankers forretningsmæssige aktiviteter.

(118) NACF fremførte, at den var etableret med henblik på at forbedre landbrugernes økonomiske, sociale og kulturelle status og deres livskvalitet. Lovgivningen tillader ikke, at KDIC som fortrinsberettiget investor deltager i NACF's beslutningsproces. Som sådan omfatter dens mandat ikke gennemførelse af mål for den offentlige politik.

(119) Citibank Seoul nægtede på nogen måde at være tilknyttet den koreanske regering og forklarede, at den udelukkende deltog i de undersøgte foranstaltninger for at fremme sine kommercielle interesser.

ii) *Vurdering af bemærkningerne*

(120) Det bemærkes, at det på grundlag af principperne i betragtning 10 til 14 blev foreløbigt konkluderet, at KDB er et offentligt organ. For så vidt angår de øvrige banker fandtes disse ikke at være offentlige organer, men at være blevet pålagt af den koreanske regering at gennemføre de pågældende foranstaltninger.

(121) Med hensyn til at påvise styring er det forhold, at den koreanske regering var den ene- eller hovedaktionær i nogle af bankerne et vigtigt punkt, der skal tages i betragtning ved bedømmelsen af situationen. Størrelsen af den koreanske regerings eller andre aktionærers aktieposter er bestemmende for den udstrækning, i hvilken de kan påvirke den beslutningsproces, der er fastlagt i selskabsretten og det pågældende selskabs vedtægter. I denne forbindelse er det vigtigt at henvise til den koreanske premierministers dekret nr. 408 fra november 2001, der omhandler ledelsesmæssigt ansvar i selskaber, hvor staten har aktieposter. Selv om dekretets artikel 6 understreger betydningen af at lade sådanne selskaber forvalte sig selv, tillader det afgørende staten at udøve sine fulde rettigheder som aktionær.

(122) De foreliggende oplysninger viser også, at staten som flertalsaktionær kan udpege direktører for finansielle institutioner. Den koreanske regering har som sådan regelmæssigt udpeget eller haft indflydelse på udvælgelsen af en administrerende direktør og andre medlemmer af en banks ledelse ([1]). Gennem styrken af sine stemmer er den koreanske regering derfor i stand til at påvirke aktiviteterne i KEB, Woori Bank og CHB, hvor den er den største aktionær. For eksempel fremgår det af de foreliggende oplysninger, at staten påvirkede beslutningen om af udskifte KEB's administrerende direktør efter dårlige resultater med Hynix og visse kreditkortselskaber ([2]).

(123) Det skal desuden nævnes, at forordningen om midlertidig told ikke udelukkende benyttede sig af den koreanske regerings aktieposter til at bevise, at der forekom styring. I betragtning 88 til 98 i forordningen om midlertidig told blev der for hver bank udførligt gjort rede for årsagerne til, at det var konkluderet, at den koreanske regering havde udøvet styring med hensyn til foranstaltningerne fra oktober 2001. Ud over forklaringerne i forordningen om midlertidig told er disse konklusioner nu blevet styrket af yderligere oplysninger, hvoraf nogle er modtaget efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger.

(124) Som nævnt i betragtning 32, 42 og 43 foreligger der beviser for, at den koreanske regering gav finansinstitutioner direkte instrukser med hensyn til nogle af de foranstaltninger, der er omfattet af undersøgelsen. Disse oplysninger tyder også på, at FSS var involveret i foranstaltningerne. Det fremgår også af de foreliggende oplysninger, at den koreanske regering pressede disse institutioner til at deltage i nogle foranstaltninger ved at true med at lægge hindringer i vejen for deres forretningsmæssige operationer ([3]). Det bemærkes, at Kommissionen ved flere lejligheder har spurgt både den koreanske regering og de pågældende banker om et sådant engagement, men alle parterne har konsekvent nægtet, at staten havde blandet sig i forbindelse med de pågældende foranstaltninger.

(125) Den 3. august 2001, kort før foranstaltningerne fra oktober 2001, erklærede den koreanske vicepremierminister på et seminarmøde i sammenslutningen af avis-, radio- og tv-redaktører, at hvis kreditorgruppen ikke var i stand til at løse Hynix-spørgsmålet, ville den koreanske regering træffe en hurtig beslutning herom. Hvis kreditorgruppen ikke kunne træffe en afgørelse om yderligere finansiering til Hynix, skulle finansmyndighederne træffe en beslutning.

([1]) Private finanseksperters kontrolrapport, første møde s. 2; andet møde, s. 6; fjerde møde, s. 9; femte møde, s. 11.

([2]) Private finanseksperters kontrolrapport, første møde, s. 2; andet møde, s. 6; fjerde møde, s. 9.

([3]) For så vidt angår, at KorAm blev pålagt at deltage i købet af konvertible obligationer i juni 2001, henvises til Korea Times den 21. juni 2001; for så vidt angår, at Korea First Bank blev pålagt at deltage i KDB's program for virksomhedsobligationer, henvises til Far Eastern Economic Review den 15. februar 2001.

(126) For så vidt angår KEB's argument om, at den koreanske regering ikke har nogen retlig eller kontraktmæssig ret til at påvirke dens forretningsmæssige beslutninger, bemærkes det, at konklusionerne i forordningen om midlertidig told vedrørende den koreanske regerings styring ikke var baseret på sådanne kontraktmæssige eller retlige rettigheder. Undersøgelsesresultaterne vedrørende dette punkt søgte at påvise, hvordan den koreanske regering var i stand til at benytte sin magt til at styre KEB på en mere subtil måde, f.eks. gennem dens stilling som en vigtig aktionær. De foreløbige konklusioner vedrørende dette punkt styrkes desuden af nye beviser, der er modtaget efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, hvor koreanske ministre greb ind for at give KEB instrukser i forbindelse med nogle af de undersøgte foranstaltninger — se betragtning 32, 42 og 43.

(127) For så vidt angår FSS og FSC fremgår det også af beviser, der fremkom efter de midlertidige foranstaltninger, at FSS var involveret i beslutningerne om foranstaltninger vedrørende tilvejebringelse af finansiering til Hynix, f.eks. det i betragtning 126 omhandlede brev fra koreanske ministre til KEB. For så vidt angår FSS/FSC's tilsynsførende rolle i forbindelse med den igangværende omstrukturering af KEB fremgår det af de foreliggende oplysninger, at FSC godkendte forhøjelsen af KEB's udlånslofter, hvilket var i modstrid med omstruktureringsplanen, der krævede en nedbringelse af KEB's alt for store engagement i Hynix. I KEB's regnskaber blev en betydelig del af omlægningen af Hynix' gæld til aktiekapital desuden ikke medtaget ved beregningen af tabene på de problematiske lån. KEB's bemærkninger til forordningen om midlertidig told har derfor ikke frembragt nye vigtige beviser, der kan ændre konklusionen i betragtning 90 og 91 i forordningen om midlertidig told. Disse konklusioner bekræftes derfor.

(128) For så vidt angår NACF blev der i betragtning 96 til 98 i forordningen om midlertidig told redegjort for årsagerne til, at det foreløbigt konkluderedes, at NACF af den koreanske regering var pålagt at deltage i foranstaltningerne fra oktober 2001. Selv om NACF's form som et kooperativ er fuldt ud anerkendt, er organisationens kooperative mål om at forbedre landbrugeres økonomiske, sociale og kulturelle status og deres livskvalitet også mål for den økonomiske politik om at støtte landbruget. Det bemærkes yderligere, at NACF forvaltes af Finans- og Økonomiministeriet og Landbrugs- og Skovbrugsministeriet i fællesskab. Den har særlige funktioner som en landbrugspolitisk bank, såsom gennemførelse af den koreanske landbrugspolitik og tilvejebringelse af regeringsmidler til landbrugssektoren. Den nye landbrugskooperativlov fra august 1999 giver om nødvendigt mulighed for tilskud/støtte fra den koreanske regering (artikel 9), tillader regeringen at erhverve ejenkapital (artikel 147 til 151) og gør det muligt for NACF at udstede landbrugsfinansieringsobligationer og kræver den koreanske regerings sikkerhedsstillelse (artikel 153 og 156). NACF's kreditvurdering af Hynix på tidspunktet for foranstaltningerne, nemlig 8 ([1]), berettigede ikke en yderligere finansiering af Hynix. NACF's bemærkninger til forordningen om midlertidig told har ikke frembragt nye vigtige beviser, der kan ændre konklusionen i betragtning 96 til 98 i forordningen om midlertidig told. Disse konklusioner bekræftes derfor.

([1]) Skalaen går fra 1 til 10.

(129) For så vidt angår Woori Bank og CHB ([2]) blev der i betragtning 88 og 89 i forordningen om midlertidig told redegjort for de årsager, der lå til grund for den foreløbige konklusion om, at den koreanske regering havde pålagt Woori Bank og CHB at deltage i foranstaltningerne fra oktober 2001 ([3]). Disse konklusioner om styring styrkes af de oplysninger, som blev modtaget efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger, og som er omhandlet i betragtning 91 til 94, 124 og 125. Woori Bank og CHB har ikke fremlagt nye beviser i deres bemærkninger, der giver grund til at ændre Kommissionens konklusioner i betragtning 88 og 89 i forordningen om midlertidig told. Disse konklusioner bekræftes derfor.

(130) For så vidt angår Citibank samarbejdede denne ikke i fuldt omfang i forbindelse med undersøgelsen, jf. betragtning 93 og 95 i forordningen om midlertidig told. Under disse omstændigheder er konklusionerne med hensyn til dens deltagelse i finansieringspakken for Hynix blevet draget i henhold til artikel 28 i grundforordningen, dvs. på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

(131) Med hensyn til Citibanks rolle som långiver i denne undersøgelse skal det bemærkes, at dens manglende samarbejde forhindrede, at der blev indhentet pålidelige oplysninger om dens præcise funktion og praksis i forbindelse med finansieringspakken til Hynix. Citibanks påstande om, at den ikke handlede efter instrukser fra den koreanske regering, kunne således ikke verificeres gennem en behørig besvarelse af et spørgeskema og et

([2]) Den koreanske regering ejede 100 % af Woori Bank og 80 % af CHB.

([3]) Det er endvidere blevet noteret, at der i et internt dokument fra Woori Bank, som anbefaler deltagelse i foranstaltningerne fra 2001, står følgende: »Skulle Hynix gå til domstolen for at bede om betalingsstandsning eller blive likvideret, vil effekten deraf på den nationale økonomi være kolossal. Firmaet står for 4 % af den samlede eksport og beskæftiger 150 000 personer, iberegnet firmaet selv og dets upstream og downstream selskaber i produktionsledet.« Dette viser, at der er blevet taget højde for betragtninger om offentlighedens interesse.

efterfølgende kontrolbesøg. Det samme gælder Citibanks udlånspraksis. Det skal også bemærkes, at Citibanks undladelse af at samarbejde lagde væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, ikke blot med hensyn til at identificere Citibanks præcise funktioner i forbindelse med dens rolle som långiver, men også med hensyn til dens rolle som Hynix' finansielle rådgiver. På grund af det manglende samarbejde er Citibanks sande status med hensyn til Hynix og arten og graden af dens samlede forbindelse med den koreanske regering fortsat ukendt. Vigtigheden af samarbejde og kontrolbesøg fremgår af, at det for nogle af de andre banker, der var berørt af sagen, var korrekt samarbejde og kontrol, der gjorde det muligt at træffe endelige konklusioner med hensyn til forbindelserne mellem dem, Hynix og den koreanske regering. Hvad undersøgelsen imidlertid har vist som følge af oplysninger fra andre parter er, at Citibank var en central aktør i drøftelserne mellem den koreanske regering, Hynix og andre parter, der var involveret i denne sag. Hynix erklærede rent faktisk, at Citibank ikke skulle samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, fordi »en sådan videregivelse kan afsløre oplysninger om Hynix' omkostninger, finanser og regnskaber«. Det skal erindres, at den koreanske regering gennem bankerne havde en majoritetsaktiepost i Hynix på tidspunktet for denne indgriben.

(132) Under disse omstændigheder måtte de endelige konklusioner baseres på de foreliggende faktiske oplysninger med hensyn til, om Citibank som långiver handlede efter den koreanske regerings styring, og om fordelen for Hynix svarede til hele det finansielle bidrag, som Citibank ydede Hynix. I denne forbindelse er det uomtvisteligt, at Citibank i modsætning til de øvrige deltagere i disse foranstaltninger først optrådte som kreditorbank for Hynix i januar 2001, hvor Hynix' finansielle situation allerede var tilstrækkelig dårlig til at afskrække alle andre nye banker fra at påtage sig et finansielt engagement. Citibanks egen vurdering af Hynix i oktober 2001 var D, »doubtful«. Citibank ydede ikke desto mindre finansiering til Hynix. Citibank blev anmodet om at redegøre for sin generelle udlånspolitik og for, hvorvidt der var normalt at tilvejebringe finansiering til tvivlsomme selskaber. Som allerede nævnt gav Citibank ingen detaljerede oplysninger, der kunne have forklaret dens begrundelse for at deltage i de undersøgte foranstaltninger.

(133) For så vidt angår den koreanske regerings styring viser de foreliggende oplysninger, at der var betydelige forbindelser mellem den koreanske regering, Hynix og Citibank. For den koreanske regering og Citibank gik disse ud over de undersøgte lån. Sådanne forbindelser kan fortolkes på to måder. For det første kan de fortolkes som et tegn på, at Citibank kan have haft kommercielle årsager til at yde finansiering til Hynix, eller, som hævdet af en af parterne, de kan fortolkes således, at Citibank befandt sig i en udsat stilling med hensyn til styring fra den koreanske regering. Som følge af manglende samarbejde var det ikke muligt at fastslå, om Citibank handlede efter pres eller i overensstemmelse med normal forretningspraksis. I denne forbindelse skal det erindres, at årsagen til det manglende samarbejde var at hindre adgang til oplysninger om Hynix' omkostninger, finanser og regnskaber. Da der ikke foreligger andre forklaringer, kan dette med rimelighed tages som tegn på, at disse oplysninger, som Citibank rådede over, indeholder information, der afslører, at der ikke var forretningsmæssige grunde til at tilvejebringe den pågældende finansiering, og at finansieringen blev ydet som følge af et påbud fra den koreanske regering. Denne årsag foreslås også i klagen. Som nævnt i betragtning 94 i forordningen om midlertidig told har Citibank desuden haft et usædvanlig nært og symbiotisk forhold til den koreanske regering siden 1967, da banken fik tilladelse til at operere i Korea. Dette nære forhold mellem den koreanske regering og Citibank bevidnes af den rolle, som Citibank spillede for at bistå den koreanske regering med at komme ud af finanskrisen i Korea i 1997. Citibank anførte og stod for en vellykket gennemførelse af omstruktureringen af Koreas bankgæld med i alt 21,75 mia. USD i 1998. Desuden hjalp Citibank den koreanske regering og regeringsrelaterede institutioner med at få adgang til kapitalmarkederne under den koreanske finanskrise ved at sponsorere et vellykket globalt obligationsudbud på 4 mia. USD. Alle disse kendsgerninger bekræfter, at Citibank har et meget nært forhold til den koreanske regering. På grundlag af disse kendsgerninger og Citibanks afvisning af at give adgang til de oplysninger, som den råder over, og da der ikke foreligger andre kontrollerbare beviser, konkluderes det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28, stk. 6, at den koreanske regering var involveret og pålagde Citibank at tilvejebringe den pågældende finansiering.

(134) Med hensyn til argumentet om, at ikke alle banker, hvori den koreanske regering havde betydelige aktieposter, deltog i foranstaltningerne fra oktober 2001, og at dette dementerede, at den koreanske regering udøvede styring, bemærkes det, at Kwangju Bank og Kyongam Bank var ved at blive fusioneret med Woori Financial Holding på tidspunktet for foranstaltningerne. Da Woori Bank allerede var en af de store kreditorbanker i omstruktureringen i oktober 2001, er det forståeligt, at det ikke var nødvendigt for Kwangju Bank og Kyongam Bank at deltage særskilt i foranstaltningerne. Det samme gælder for Seoul Bank, som den koreanske regering planlagde at sælge til Hana Bank efter henstillinger fra IMF. I afventning af dette salg ansås en stigning i spekulative lån i Seoul Banks regnskaber ikke for gavnlig.

(135) For så vidt angår IBK bemærkes det, at IBK er en specialiseret bank, hvis mandat er at fremme udviklingen af små og mellemstore virksomheder. Dens drift sikres af den koreanske regering. Ved at yde yderligere lån til Hynix ville IBK have overskredet sit mandat på en meget åbenlys måde, der ville have været yderst vanskelig at retfærdiggøre. Ved at tilvejebringe D/A-faciliteten og deltage i købet af konvertible Hynix-obligationer havde IBK faktisk allerede brudt sit mandat, og et yderligere engagement i et stort selskab i vanskeligheder ville ikke have været i overensstemmelse med dens politiske mål.

c) **Den fordel, som foranstaltningerne medfører**

(136) KEB, Woori Bank, CHB, NACF og Citibank Seoul fremførte alle, at de deltog i pakken fra oktober 2001, fordi de ønskede at gendrive mest muligt af de lån, de allerede havde ydet Hynix. De fandt, at værdien af Hynix som igangværende virksomhed var større end den umiddelbare likvidationsværdi. De fremførte, at deres deltagelse i pakken fra oktober 2001 var afgjort på grundlag af deres kreditvurdering af Hynix, støttet af analyser fra uafhængige konsulentfirmaer. Det skal imidlertid bemærkes, at Hynix har afvist at fremlægge et eksemplar af de analyse, der fastsatte likvidationsværdien, med den begrundelse, at den var fortrolig. Det har derfor ikke været muligt at vurdere dens beskaffenhed, og de endelige konklusioner i denne forbindelse er derfor blevet fastsat i overensstemmelse med artikel 28 i grundforordningen.

(137) Det bemærkes også, at disse bankers beslutning om at deltage i foranstaltningerne ikke er forenelig med deres egen vurdering af Hynix' finansielle situation og navnlig med deres kreditvurdering af selskabet. På tidspunktet for foranstaltningerne lå de pågældende bankers kreditvurdering af Hynix mellem »precautionary« og »doubtful«. Der er ikke givet nogen tilfredsstillende forklaring på, hvorfor de besluttede fortsat at yde finansiel støtte til trods for Hynix' meget kritiske situation.

(138) Det bemærkes, at aktionærerne kræver af uafhængige banker, der fungerer efter markedsprincipperne, at de skal vurdere sandsynligheden for tilbagebetaling af de lån, de yder, og at de skal træffe deres beslutninger om eventuelt at yde sådanne lån på dette grundlag. Sådanne banker skal følge objektive udlånskriterier og er ansvarlige over for aktionærerne, når der forekommer tab, således som det var tilfældet med lånene til Hynix. For så vidt angår de banker, der deltog i foranstaltningerne fra oktober 2001, kan dette derfor kun forklares ved, at beslutningstagerne var beskyttet mod disse konsekvenser af den koreanske regerings høje grad af ejerskab og dens faktiske kontrol med udlånsbeslutningerne. Det skal yderligere bemærkes, at argumentet til forsvar for fordelene ved fortsat udlån til et selskab i alvorlig gæld er særligt vanskeligt at berettige i betragtning af, at bankerne på samme tid ombyttede gæld med aktiekapital, ydede ny finansiering og også afsatte større beløb til dækning af tab på lån til Hynix. Dette var baseret på deres erfaringer i 2001, hvor Hynix ikke betalte renter og afdrag på sine lån, jf. betragtning 88. Dette viser klart, at selv om bankerne vidste, at de ikke ville gendrive deres finansiering, ydede de alligevel denne. Dette var ikke i overensstemmelse med en udlånspraksis baseret på forretningsmæssige overvejelser.

(139) Hynix og den koreanske regering fremførte, at Hynix' kreditværdighed på »selective default« kun var en konsekvens af omstruktureringsprogrammet og ikke burde være taget i betragtning af bankerne.

(140) Dette argument synes ikke at være begrundet i de faktiske forhold. Det er ikke urimeligt at insistere på, at et firmas kreditværdighed ikke er den afgørende faktor for potentielle investorer. Desuden er kreditvurderingen vigtigere end begrundelsen for den. Enhver potentiel investor, der planlægger at investere i et selskab, undersøger dets kreditværdighed. Ifølge Hynix' logik burde selskabets kreditværdighed desuden være blevet hævet efter gennemførelsen af omstruktureringsforanstaltningerne fra oktober 2001. Dette skete imidlertid ikke, og kreditværdigheden forblev »selective default«. Dette er stadig tilfældet i dag. Kreditvurderingsselskaberne overvejede klart Hynix' samlede situation, og investorer, der fungerede på markedsvilkår, ville og skulle have taget hensyn til Hynix' kreditværdighed på tidspunktet for foranstaltningerne fra oktober 2001.

d) **Beregning af subsidiebeløbet**

i) *Parternes bemærkninger og vurdering heraf*

(141) For så vidt angår beregningen af subsidiet fremførte Hynix fem punkter i sine bemærkninger. For det første argumenterede Hynix for, at ombytningen af gæld til aktiekapital ikke skulle medtages ved beregningen af subsidiet. Desuden omfattede beløbet på 2 994 mia. KRW i ombytning af gæld til aktiekapital alle femten bankers lån, ikke kun lånene fra de seks banker, der fandtes at have ydet et subsidie. Andelen for de banker, der ikke ydede et subsidie, bør derfra fratrækkes det samlede gældsombytningsbeløb. Dette punkt blev også rejst af den koreanske regering og Shinhan Bank.

(142) Efter kontrollen af dette punkt blev det konkluderet, at andelen for de banker, der ikke deltog i disse foranstaltninger, faktisk skulle fratrækkes. Ifølge de foreliggende oplysninger skulle 511 mia. KRW fratrækkes. Det samlede beløb, der var omfattet af ombytningen af gæld til aktiekapital, blev derefter korrigeret til 2 483 mia. KRW.

(143) Det andet punkt, som Hynix rejste, er, at værdien af låneforlængelsen og rentenedsættelsen, 1 586 mia. KRW, ikke er korrekt, da dette beløb omfattede påstået eftergivelse af gæld og rentenedsættelser fra banker, der ikke fandtes at yde et subsidie. Disse bankers andel burde derfor fratrækkes det samlede beløb. Dette punkt blev også rejst af Shinhan Bank.

(144) Det bemærkes, at der blev begået en fejl vedrørende dette punkt ved beregningen af subsidiet. Ifølge de foreliggende oplysninger var det lånebeløb, hvis løbetid blev forlænget, 1 825 mia. KRW.

(145) For det tredje fremførte Hynix, at metoden for fordeling af subsidiet var forkert. Da oktober 2001-pakken kun vedrørte de tre sidste måneder af 2001, bør dette tages i betragtning ved den tidsmæssige fordeling.

(146) Det subsidie, der blev ydet Hynix i forbindelse med oktober 2001-pakken, var et ikke-tilbagevendende subsidie. Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet i henhold til artikel 7, stk. 3, i grundforordningen ved at fordele subsidiebeløbet over den periode, der svarer til aktivernes normale levetid i den pågældende erhvervsgren. Ifølge retningslinjernes afsnit F, litra a), ii), foretages fordelingen ved anvendelse af den lineære metode, hvilket betyder, at et subsidie fordeles med lige store portioner på hvert år, hvoraf et er undersøgelsesperioden.

(147) Den af Hynix ønskede metode er ikke rimelig, da den kunstigt vil reducere den fordel, der følger af subsidiet. Hvis subsidiebeløbet blev fordelt med start i oktober 2001, ville tolden være gældende i en længere periode, end hvis den beregnes efter den normale beregningsmetode i retningslinjerne, dvs. begyndelsen af undersøgelsesperioden. En metode som ønsket af Hynix ville også føre til en situation, hvor ethvert ikke-tilbagevendende subsidie, der er ydet i undersøgelsesperioden, skulle have sin egen individuelle periode med udligningstold. Dette ville være umuligt at gennemføre. Hvis tælleren — subsidiet — desuden kun omfattede tre måneder, skulle nævneren — modtagerens omsætning — reduceres for at dække den tilsvarende periode. I betragtning af det værdimæssigt lave salg i sidste kvartal 2001 kunne dette i det foreliggende tilfælde udmærket føre til, at værdien af subsidiet blev forhøjet. Der er derfor ingen grund til at ændre den fordelingsmetode, der blev benyttet i forordningen om midlertidig told. Konklusionerne i betragtning 108 i forordningen om midlertidig told vedrørende fordelingen af subsidiet over tid i henhold til retningslinjerne bekræftes derfor.

(148) Hynix' fjerde argument var, at den rente, der var lagt til subsidiebeløbet, var forkert beregnet. Renten skulle kun være lagt til for de tre sidste måneder i 2001, oktober til december, da dette var den tid, hvor Hynix havde opnået fordelen.

(149) Begrundelserne for at afvise Hynix' argument vedrørende fordelingen af subsidiet over år (se betragtning 147) gælder også her. Ved den lineære metode spredes fordelen af alle ikke-tilbagevendende subsidier, der er modtaget i undersøgelsesperioden, ligeligt over antallet af år i fordelingsperioden. Den årlige kommercielle rente lægges til dette beløb i henhold til retningslinjernes afsnit F, litra a), ii), for at få en fællesnævner for renten, der gælder i alle tilfælde. Da subsidiet fordeles ligeligt over årene, følger renten samme metode, og der beregnes samme rente for alle dele af subsidiet, der følger af tildelingen. Der kompenseres for spørgsmål i forbindelse med timingen af tilskuddet i undersøgelsesperioden ved, at subsidiet fordeles over hele årets salg for at fastsætte subsidiebeløbet. Der er derfor ingen grund til at ændre den metode for beregning af renten, der blev benyttet i forordningen om midlertidig told. Konklusionerne i betragtning 108 i forordningen om midlertidig told vedrørende beregningen af renten i henhold til retningslinjerne bekræftes derfor.

(150) For så vidt angår det udligningsberettigede subsidiebeløb fremførte Hynix, at subsidiebeløbene skulle fordeles på Hynix' samlede omsætning i stedet for på Hynix Semiconductors omsætning, da subsidierne var til fordel for Hynix og alle dets datterselskaber.

(151) Det er Det Europæiske Fællesskabs praksis i antisubsidieundersøgelser at fordele subsidierne på det undersøgte selskabs omsætning. Selskabet er defineret som en særskilt regnskabsenhed. Dette er vigtigt, da undersøgelsen er rettet mod subsidier, der er ydet i eksportlandet til fordel for en eller flere bestemte varer. Kun de oplysninger, som er relevante for denne vare i eksportlandet, undersøges og efterprøves af undersøgelsesmyndighederne. Det Europæiske Fællesskab finder ikke, at den samlede omsætning er et passende grundlag, da den ikke vedrører den pågældende vare og ofte omfatter datterselskaber uden for eksportlandet, som ikke er blevet undersøgt. Det bemærkes, at i den aktuelle sag er alle de Hynix-datterselskaber, der er medregnet i den konsoliderede omsætning, beliggende uden for Republikken Korea.

(152) Subsidiebeløbet skal derfor fordeles på Hynix' omsætning, og konklusionen vedrørende dette punkt i betragtning 67 og 108 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

ii) *Endelige konklusioner vedrørende beregningen af subsidiet i foranstaltningerne fra oktober 2001*

Nyt lån

(153) I betragtning 105 i forordningen om midlertidig told fandtes lånet på 658 mia. KRW foreløbigt at være et tilskud jf. retningslinjernes afsnit E, litra b), v), da långiverne på det tidspunkt, hvor de ydede lånet, ikke forventede at gendrive det. Hynix' kreditværdighed i oktober 2001 var »selective default«, selskabet havde ikke betalt renter og afdrag på sin gæld i 2001, og dets passiver var seks gange større end aktiekapitalen. I overensstemmelse med artikel 6, litra b), i grundforordningen havde firmaet ikke adgang til alternative finansieringskilder på markedet, og Hynix nævnte på intet tidspunkt under proceduren denne mulighed. Under disse omstændigheder må det have været klart for de pågældende banker, at de ikke ville gendrive deres penge. Fordelen for Hynix og det udligningsberettigede subsidiebeløb er derfor det lånte beløb, 658 mia. KRW. Konklusionen vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb i betragtning 105 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

Forlængelse af låns løbetid og nedsættelse af renten på resterende lån

(154) For så vidt angår vurderingen af den fordel og det subsidiebeløb, der følger af indrømmelsen af gældsrevolveringen og forlængelsen af lånenes løbetid, bemærkes det for det første, at ifølge de foreliggende oplysninger betragtes revolvering af gæld som nye lån i Korea. Situationen bør derfor bedømmes på samme måde som ved et nyt lån. I sådanne tilfælde vil selskabets finansielle situation og dets betalingspræstationer være de afgørende kriterier. Hvis det var indlysende for banken på tidspunktet for løbetidsforlængelsen, at den ikke ville gendrive sit lån uanset denne forlængelse, vil det lån, hvis løbetid forlænges, blive betragtet som et tilskud, nøjagtig som et nyt lån under samme omstændigheder.

(155) I det aktuelle tilfælde blev lånenes løbetid forlænget med tre år. Som nævnt i betragtning 107 var Hynix' situation i oktober 2001 så alarmerende, at ingen af de långivende banker havde grund til at antage, at de nogensinde ville få deres penge tilbage. På grund af denne meget alvorlige situation synes det at være hensigtsmæssigt at betragte løbetidsforlængelserne som tilskud ved beregningen af subsidiebeløbet.

(156) En anden mulig metode til beregning af subsidiebeløbet ville være at sammenligne den rente, som selskabet faktisk betaler for den forlængede kreditperiode, med den rente, det formodes at betale, hvis det indrømmes en løbetidsforlængelse. Det bemærkes, at renten normalt altid forhøjes, hvis løbetiden forlænges. Dette afspejler långiverens forøgede risiko og det forhold, at denne skal kompenseres for at have indrømmet forlængelsen. Denne metode var imidlertid ikke hensigtsmæssig i det foreliggende tilfælde, da der ikke er nogen pålidelig referencemarkedsrente for selskaber i alvorlige vanskeligheder: Långiveren kan frit fastsætte enhver ønsket rente, hvis det besluttes at forlænge løbetiden af lån for en sådan låntager i stedet for at kræve sin udløbne fordring indfriet. Selv en meget høj rente kan benyttes.

(157) I den aktuelle sag blev renten nedsat til 6 % for alle lån, hvis løbetid blev forlænget. Dette var ekstremt lavt, særlig i betragtning af, at det syndikerede lån, der blev ydet Hynix i januar 2001, da selskabet havde en kreditværdighed på BBB-, havde en rente tæt på 13 %. Da Hynix i oktober 2001 havde en kreditværdighed på SD, og da der er normal praksis for kommercielle banker at hæve renten i tilfælde af forlængelse af låns løbetid, kan det konkluderes, at en normal kommerciel långiver meget vel kunne have benyttet en meget høj rente, hvis den nogen sinde overvejede at forlænge løbetiden af et lån under sådanne vilkår. Hynix ville ikke have kunnet afholde omkostningerne ved en sådan rente. Da alle de foreliggende oplysninger viste, at Hynix ikke havde andre finansieringskilder på markedet end foranstaltningerne fra oktober 2001, betragtes de lånebeløb, hvis løbetid blev forlænget, nemlig 1 825 mia. KRW, som et tilskud i henhold til artikel 6, litra b), i grundforordningen og afsnit E, litra b), v), i retningslinjerne. Fordelen for Hynix og det udligningsberettigede subsidiebeløb er derfor det lånte beløb, hvis løbetid blev forlænget, nemlig 1 825 mia. KRW.

(158) Det bemærkes, at rigtigheden af denne konklusion bekræftes af de begivenheder, som fandt sted efter undersøgelsesperioden, nemlig i 2002. I juni 2002 afsatte CHB reserver til dækning af tab svarende til 80 % af bankens engagement i Hynix og planlagde at dække hele engagementet ved udgangen af 2002 ([1]). Andre Hynix-kreditorbanker øgede også hensættelserne til dækning af tab fra 80 % til 100 % af de udestående lån til Hynix, hvilket klart tydede på, at lånene til Hynix var uinddrivelige ([2]). Den følgende redningsaktion for Hynix i december 2002, kun lidt over et år efter foranstaltningerne fra oktober 2001, bekræftede disse forudsigelser. En yderligere gældspost på 1 900 mia. KRW blev ombyttet til aktiekapital i december 2002. Det bemærkes, at den gæld, hvis løbetid blev forlænget i oktober 2001, næsten svarer til dette beløb, idet denne gældspost var på 1 825 mia. KRW.

Ombytning af gæld med aktiekapital

(159) I betragtning 105 i forordningen om midlertidig told konkluderedes det, at ombytningen af gæld til aktiekapital skulle anses for at være et tilskud i henhold til afsnit E, litra b), v), i retningslinjerne, da ingen markedsinvestorer ville have investeret i Hynix-aktier på tidspunktet for foranstaltningerne. Desuden havde de af den koreanske regering styrede banker også eftergivet Hynix samme beløb i udestående gæld.

(160) I henhold til artikel 5 i grundforordningen beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som modtageren har opnået i den periode, der er omfattet af subsidieundersøgelsen. Det bemærkes, at ombytningen af gæld til aktiekapital omgående blev bogført i Hynix' regnskaber for 2001, hvorved en betydelig del af selskabets gæld blev fjernet. Det er derfor rimeligt at konkludere, at fordelen for Hynix svarede til det fulde beløb, med hvilket gælden blev reduceret. Selskabets finansielle situation blev omgående forbedret med dette beløb, hvilket kan have en række fordelagtige konsekvenser, f.eks. fjernelse af omkostningerne til renter og afdrag på gælden og anvendelse af det sparede beløb til investeringer. Det samme gælder, selv hvis bankernes indgreb ses som en form for aktiekapitaltilførsel. Fordelen for Hynix er hele den pågældende kapital.

(161) Bortset fra spørgsmålet om den fordel, som foranstaltningen medførte for Hynix, bør situationen set fra synsvinklen hos de banker, der omdannede deres lån til aktiekapital i transaktionen, også analyseres. Ifølge afsnit E, litra f), i) og ii), i retningslinjerne anses statslig tilvejebringelse af egenkapital ikke som en fordel, medmindre investeringsbeslutningen kan betragtes som uforenelig med den sædvanlige investeringspraksis hos private investorer i det pågældende eksportland. Kriteriet for vurdering af fordelen er, om en privat investor ville have sat penge i selskabet i samme situation som den, hvori staten tilvejebragte egenkapital.

(162) Det bemærkes, at Hynix' kreditværdighed var »selective default«, og selskabets finansielle situation var kritisk. Desuden var DRAM-priserne faldet efter 2001, og de lå i oktober 2001 på det laveste niveau nogensinde. Hynix' aktiepriser var også faldet med 72 % fra juni til september. Denne udvikling umiddelbart før foranstaltningerne i oktober 2001 viste klart, at investeringer i Hynix-aktier var yderst risikable og sandsynligvis ville føre til betydelige tab. Under disse omstændigheder kan det konkluderes, at ingen normal markedsinvestor ville have investeret i Hynix-aktier i oktober 2001.

(163) Ifølge retningslinjernes afsnit E, litra f), vii), kan den tilvejebragte egenkapital betragtes som et tilskud, hvis det kan fastslås, at staten ikke havde til hensigt at opnå noget afkast af sin investering og reelt gav det pågældende selskab et skjult tilskud. I den aktuelle sag eftergav de af den koreanske regering styrede banker en betydelig del af deres udestående lån til Hynix; en sådan foranstaltning betragtes som et tilskud, jf. retningslinjernes afsnit E, litra b), v). Denne foranstaltning medførte en fordel for Hynix, der svarer til størrelsen af de eftergivne lån. Det forhold, at bankerne modtog egenkapital i transaktionen, ændrer ikke denne vurdering, da ingen anden investor i betragtning af såvel situationen på markedet som Hynix' situation på tidspunktet for foranstaltningerne ville have købt aktier i Hynix, og bankerne kunne under disse omstændigheder ikke forvente noget afkast af deres investeringer.

(164) Af disse årsager anses det beløb, der var omfattet af den ombytning af gæld til egenkapital, der blev foretaget af de af den koreanske regering styrede banker, for at være et tilskud i henhold til artikel 6, litra a) og b), i grundforordningen og afsnit E, litra f, v) og vii), i retningslinjerne. Fordelen for Hynix af denne foranstaltning og det udligningsberettigede subsidiebeløb er det gældsbeløb, der af de af den koreanske regering styrede banker blev ombyttet til egenkapital, nemlig 2 483 mia. KRW.

([1]) UBS Warburg erklærede imidlertid den 18. september, at i betragtning af den koreanske regerings store aktiepost i banken kunne et yderligere fremtidigt engagement muligvis ikke undgås.
([2]) Korea Times, 24. november 2002.

(165) Det bemærkes, at rigtigheden af denne konklusion bekræftes af de begivenheder, som fandt sted efter undersøgelsesperioden, nemlig i 2002. I december 2002 forsøgte Hynix' kreditorbanker for tredje gang på to år at redde selskabet. Foranstaltningerne omfattede revolvering af gældsposter på 3 200 mia. KRW og en ombytning af gæld til egenkapital til 1 900 mia. KRW. Hynix' totale hæftelser var steget til over 7 900 mia. USD til trods for de to tidligere redningsforsøg. Kapitalnedskrivningsplanen kombinerede 21 aktier i 1 aktie. Dette skete for at afhjælpe den kapitalerosion på omkring 22 000 mia. KRW, der var følgen af et akkumuleret underskud og rabat på aktiekapitalen ([1]). Bankerne påpegede, at de allerede havde hensat reserver til tab på lån svarende til mellem 80 % og 100 % af de lån, der var ydet til Hynix ([2]). Denne situation og navnlig størrelsen af kapitalnedskrivningen (21:1) viser klart, at Hynix-aktier kan anses for værdiløse og investeringer i dem for tab.

(166) Beregningen af subsidiebeløbet er blevet revideret på grundlag af parternes bemærkninger og de nye oplysninger, der har givet anledning til at ændre de foreløbige konklusioner vedrørende visse undersøgte foranstaltninger. For at undgå, at beløb medregnes to gange, er de subsidier, der indgik i foranstaltningerne i oktober 2001, blevet fratrukket. Nettosubsidiebeløbet for foranstaltningerne fra oktober 2001 er derfor 19,4 %, udtrykt i værdi. Under hensyntagen til konklusionerne i betragtning 47, 80 og 98 er det samlede subsidiebeløb følgende:

Subsidiets type	D/A-forlængelse	KDB's program for selskabsobligationer	Køb af konvertible obligationer	Foranstaltningerne i oktober 2001	I alt
	5,1 %	4,9 %	5,4 %	19,4 %	34,8 %

E. DEFINITION AF ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

(167) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger blev der ikke modtaget nogen bemærkninger vedrørende definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet i betragtning 110 og 111 i forordningen om midlertidig told. Det bekræftes derfor, at de to samarbejdsvillige producenter i Fællesskabet, der tegnede sig for 100 % af den samlede produktion af den pågældende vare i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, udgør erhvervsgrenen i Fællesskabet, jf. artikel 9, stk. 1, i grundforordningen.

([1]) Offentlig meddelelse om andre væsentlige ledelsesmæssige emner, beslutning truffet på Hynic-CFIC-mødet den 30. december 2002.
([2]) Korea Times, 26. november 2002.

F. SKADE

1. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

(168) Som anført i betragtning 115 i forordningen om midlertidig told er der af fortrolighedshensyn benyttet indekstal, hvor det har været nødvendigt for at vise udviklingstendenserne. Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told hævdede Hynix, at selv om brugen af indekstal til at beskrive oplysninger vedrørende selskabet var berettiget af fortrolighedshensyn, tillod den blotte offentliggørelse af indekstal i forordningen om midlertidig told i forbindelse med analysen af EF-erhvervsgrenens situation ikke Hynix at vurdere EF-erhvervsgrenens situation med en tilstrækkelig grad af sikkerhed. Hynix fremførte yderligere, at det af fortrolighedshensyn ikke var nødvendigt ikke at oplyse selskabet om de faktiske tal, der gjaldt for EF-erhvervsgrenen, da den består af to selskaber. Det bemærkes, at Hynix' påstand var af generel karakter, og at det ikke blev angivet, hvilke oplysninger selskabet gerne ville se for at kunne vurdere EF-erhvervsgrenens situation.

(169) Artikel 29, stk. 5, i grundforordningen forbyder imidlertid videregivelse af oplysninger, for hvilke der er indgivet begrundet anmodning om fortrolig behandling. Da Fællesskabets DRAM-marked er stærkt koncentreret og kontrolleres af meget få producenter, ville det desuden være let for Hynix at analysere de kumulative tal, der måtte blive oplyst, og derved opnå en korrekt viden om fortrolige virksomhedsoplysninger om de to producenter i Fællesskabet, der udgør EF-erhvervsgrenen. Sådanne oplysninger ville være af stor forretningsmæssig værdi for Hynix, og tredjeparters kendskab hertil kunne skade EF-erhvervsgrenen. Endelig er en anvendelse af indekstal til at vise udviklingen af skadesindikatorerne over tid relevant på et marked, hvor der kun er to producenter. Disse indekstal gør det muligt for Hynix at analysere de afgivne oplysninger og vurdere EF-erhvervsgrenens situation med tilstrækkelig sikkerhed på grundlag af selskabets eget kendskab til fællesskabsmarkedet og de oplysninger, som de interesserede parter har adgang til. Kommissionen finder derfor, at Hynix' påstand i denne forbindelse ikke er berettiget, og den afvises derfor.

(170) Der blev ikke modtaget yderligere bemærkninger til de indledende bemærkninger i betragtning 112 til 115 i forordningen om midlertidig told. Disse indledende bemærkninger bekræftes.

2. FORBRUGET I FÆLLESSKABET

(171) Det samlede forbrug af den pågældende vare i Fællesskabet svarer til den samlede import plus det samlede salg i Fællesskabet af varer fremstillet af EF-erhvervsgrenen.

(172) I mangel af nye oplysninger bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende forbruget i Fællesskabet i betragtning 117 i forordningen om midlertidig told. I den betragtede periode steg forbruget i Fællesskabet af DRAMs med 316 %, nemlig således:

Forbrug i 1 000 Mbits	1998	1999	2000	2001 (UP)
DRAMs	16 593 400	28 961 100	45 873 600	68 967 600
Indeks	100	175	276	416

3. IMPORTEN AF DEN PÅGÆLDENDE VARE TIL FÆLLESSKABET

a) **Importen fra Korea**

(173) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told hævdede Hynix, at den fra dette selskab importerede mængde udtrykt i tusinde Mbits steg meget langsommere end angivet i betragtning 118 i forordningen om midlertidig told. Hynix fremførte, at importen fra selskabet og dens markedsandel (se nedenstående) skulle baseres på det samlede salg (videresalg), som dets datterselskaber i Fællesskabet havde haft af den pågældende vare til uafhængige kunder i Fællesskabet i den betragtede periode og ikke på den importerede mængde DRAMs produceret i Korea. Det bemærkes, at dette salg som oplyst af Hynix var væsentlige større (op til 60 %) end den faktiske import, der også var oplyst af Hynix, i de to første år af den betragtede periode. Der blev ikke givet nogen tilfredsstillende forklaring på denne store uoverensstemmelse. Det fandtes, at importen skulle omfatte alt salg af DRAMs fremstillet af Hynix i Korea og solgt til dets datterselskaber i Fællesskabet plus et mindre salg til uafhængige kunder i Fællesskabet via et tredjeland.

(174) Hynix fremførte med støtte fra den koreanske regering, at der ved fastsættelsen af udviklingen i importen fra Hynix til Fællesskabet i den betragtede periode burde have været taget hensyn til den import af den pågældende vare til Fællesskabet fra LG Semicon Co., Ltd, der fandt sted før datoen for dette selskabs fusion med Hyundai Electronics Industries Co., Ltd (siden den 29. marts 2001 Hynix). Hynix og den koreanske regering fremlagde visse ad hoc-tal i denne forbindelse, nemlig to tal (i Mbits) for importen fra LG Semicon Co., Ltd, i 1998 og 1999. Alternativt hævdedes det, at der i forbindelse med spørgsmålet om skade kun skulle tages hensyn til importen fra Hynix fra datoen for fusionen med LG Semicon Co., Ltd, i 1999.

(175) LG Semicon Co., Ltd, var imidlertid en særskilt retlig enhed, før Hyundai Electronics Industries Co., Ltd, købte selskabet fra LG Electronics Inc. og de dermed forbundne selskaber den 7. juli 1999. Efter overtagelsen ændrede LG Semicon Co., Ltd, navn til Hyundai Micro Electronics Co., Ltd, og dette selskab blev fusioneret med Hyundai Electronics Industries Co., Ltd. Overtagelsen af LG Semicon Co., Ltd, var derfor en ny investering for Hyundai Electronics Industries Co., Ltd, uden tilbagevirkende følger for dets position på markedet. Med andre ord øgedes produktionskapaciteten hos Hyundai Electronics Industries Co., Ltd, forgængeren for Hynix, der var det eneste selskab, der fandtes at have opnået fordel af subsidier. Endvidere har ingen part, heller ikke Hynix, meldt om import fra LG Semicon Co., Ltd, for 1998 og 1999 i besvarelsen af spørgeskemaet eller i nogen anden henvendelse, og dette er derfor ikke blevet kontrolleret af Kommissionen. Importen fra LG Semicon Co., Ltd, kan ikke udgøre en del af den subsidierede import fra Hynix. Hynix' og den koreanske regerings påstand afvises derfor.

(176) Den fra Korea importerede mængde, der er omhandlet i betragtning 118 i forordningen om midlertidig told, blev fastsat på grundlag af en sammenlægning af behørigt kontrollerede oplysninger om importen fra Samsung og Hynix i deres respektive besvarelser af spørgeskemaerne. Den således fastsatte import fra Korea steg med 331 % i løbet af den betragtede periode. Det bekræftes, at importen fra Hynix steg stærkere, nemlig med 361 %, i løbet af den betragtede periode.

(177) Selv hvis der blev taget hensyn til de tal for importen fra LG Semicon Co., Ltd, i 1998 og 1999, som blev oplyst af Hynix og den koreanske regering, og som ikke kunne kontrolleres, skulle de lægges til tallene for importen fra Korea og ikke til importen fra Hynix. Importen fra Korea ville derefter være steget med 219 % i løbet af den betragtede periode.

Import	1998	1999	2000	2001 (UP)
Indeks Korea	100	128	185	319
heraf:				
Indeks Samsung	100	110	181	414
Indeks Hynix	100	194	372	461
Indeks LG Semicon	100	90	0	0
(oplysningerne er ikke verificeret)				

b) **Priser på importen fra Korea og Hynix**

(178) Importpriserne blev beregnet ved anvendelse af oplysninger om mængden og værdien af importen i de koreanske eksporterende producenters besvarelser af spørgeskemaerne. Da der ikke blev modtaget bemærkninger til importpriserne efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, bekræftes de foreløbige konklusioner vedrørende importpriserne i betragtning 119 i forordningen om midlertidig told. Importpriserne udviklede sig således i den betragtede periode:

Gennemsnitlig importpris	1998	1999	2000	2001 (UP)
Indeks Korea	100	105	99	23
Indeks Hynix	100	91	77	20

(179) For så vidt angår de foreløbige konklusioner vedrørende prisunderbud i betragtning 122 i forordningen om midlertidig told hævdede Hynix og den koreanske regering, at henvisningen til, at der forekom prisunderbud i forbindelse med visse transaktioner, er irrelevant, da prisunderbud efter sædvanlig praksis fastsættes på et vejet gennemsnitligt grundlag. Hynix fremførte endvidere, at for at afgøre, om dets priser underbød en række af EF-erhvervsgrenens specifikke transaktioner, skulle der enten foretages en sammenligning for hver enkelt transaktion, eller der skulle foretages en daglig sammenligning, der om muligt også tog hensyn til tidspunktet på dagen.

(180) Der er imidlertid ingen bestemmelse i grundforordningen, der fastsætter, at prisunderbud skal beregnes på grundlag af et vejet gennemsnit eller på noget andet specifikt grundlag. Ifølge grundforordningens artikel 8, stk. 3, skal det tages i betragtning, om priserne som følge af den subsidierede import er blevet trykket »betydeligt«. Der fastsættes ingen krav i forbindelse med beregningen af underbudsmargenen, og det fastsættes heller ikke, at en bestemt metode skal benyttes i denne forbindelse. Ifølge samme artikel er prisunderbud ikke i sig selv udslagsgivende for afgørelsen af, om der forekommer skade, men er en del af den samlede vurdering af den skade, der er tilføjet EF-erhvervsgrenen, og er vejledende i forbindelse med vurderingen af skade og årsagssammenhæng.

(181) Det bemærkes endvidere, at DRAM-markedet er meget gennemsigtigt og kendetegnet ved betydelig priskonkurrence. De faste omkostninger er meget høje. Leverandører skal have tilstrækkelige stordriftsfordele og gøre en indsats for at bevare markedsandele. Prisunderbud vil forekomme i specifikke konkurrencesituationer med specifikke kunder. Men hvis en leverandør giver en kunde i Fællesskabet et pristilbud, der underbyder prisen på DRAM, der sælges af en producent i Fællesskabet, vil konkurrencepresset hurtigt afhjælpe et sådant underbud. På et sådant marked kan store kunder således tvinge konkurrerende leverandører til at modsvare ethvert lavere pristilbud. Det er derfor vanskeligt at fastslå, om der forekommer prisunderbud i løbet af en givet periode. En sådan situation med pristryk forhindrede fællesskabsproducenterne i at øge priserne, hvilket ellers ville være sket.

(182) Ikke desto mindre konstaterede Kommissionen, at der forekom et betydeligt prisunderbud på mellem 12 % og 32 % for de forskellige DRAM-tætheder i forbindelse med en betydelig del (41 %) af de transaktioner, som EF-producenterne var involveret i, svarende til 32 % af salgsværdien. For at fjerne virkningerne af det bratte fald i priserne i undersøgelsesperioden var beregningen baseret på Hynix' månedlige gennemsnitspriser ved salg til uafhængige kunder efter varetype. Selv hvis Hynix' daglige gennemsnitspriser (efter varetype) var blevet benyttet, og der var taget hensyn til, at antallet af sammenlignelige transaktioner ville være betydeligt (38 %) lavere, ville der være et betydeligt prisunderbud inden for det ovenfor fastsatte interval for 29 % af fællesskabsproducenternes samlede transaktioner. Det bemærkes også, at uanset om Hynix' månedlige eller daglige gennemsnitspriser blev benyttet ved beregningen, forblev andelen af EF-producenternes transaktioner, hvor der forekom underbud, den samme i forhold til det samlede antal sammenlignelige transaktioner, nemlig omkring 47 %. Det bemærkes, at der var en skrivefejl i slutningen af næstsidste punktum i betragtning 122 i forordningen om midlertidig told, hvor henvisningen til Hynix' salg skal være en henvisning til EF-erhvervsgrenens salg. I mangel af yderligere bemærkninger om prisunderbud bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning 119 til 123 i forordningen om midlertidig told.

c) **Den koreanske imports markedsandel**

(183) Hynix hævdede støttet af den koreanske regering, at selskabets markedsandel var faldet i den betragtede periode og ikke steget som anført i betragtning 124 i forordningen om midlertidig told. Denne påstand er ikke rimelig, da de tal for markedsandelen, som Hynix oplyste til støtte herfor, oprindelig var baseret på det samlede salg, som dets datterselskaber i Fællesskabet havde haft af den pågældende vare til uafhængige kunder i Fællesskabet i den betragtede periode og ikke på den importerede mængde DRAMs produceret i Korea. Efter at det over for Hynix var blevet præciseret, at dets markedsandel som beskrevet i betragtning 124 i forordningen om midlertidig told var beregnet på grundlag af behørigt kontrollerede oplysninger om importen, som det selv havde angivet i besvarelsen af spørgeskemaet, fremførte Hynix, at ved fastsættelsen af udviklingen i selskabets markedsandel i den betragtede periode burde den import fra LG Semicon Co., Ltd, der havde fundet sted før sammenslutningen af dette selskab med Hyundai Electronics Industries Co., Ltd, være medtaget i oplysningerne om importen. Hynix og den koreanske regering fremlagde visse ad hoc-oplysninger i denne forbindelse.

(184) Af de i betragtning 175 anførte årsager afvises denne påstand, og de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende markedsandele i betragtning 124 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

(185) Selv hvis der blev taget hensyn til de tal for importen fra LG Semicon Co., Ltd, i 1998 og 1999, som blev oplyst af Hynix og den koreanske regering, og som ikke kunne kontrolleres, skulle de lægges til markedsandelen for importen fra Korea og ikke til markedsandelen for importen fra Hynix. Den koreanske imports markedsandel ville derefter være steget med 21 % i løbet af den betragtede periode.

Markedsandel	1998	1999	2000	2001 (UP)
Indeks Korea	100	73	68	79
heraf:				
Indeks Samsung	100	63	65	100
Indeks Hynix	100	111	136	120
Indeks LG Semicon	100	52	0	0
(oplysningerne er ikke verificeret)				

4. EF-ERHVERVSGRENENS SITUATION

(186) I mangel af nye oplysninger bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende EF-erhvervsgrenens situation i betragtning 125 til 138 i forordningen om midlertidig told.

5. KONKLUSION OM SKADE

(187) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told hævdede Hynix og den koreanske regering, at de fleste skadesindikatorer viser, at EF-erhvervsgrenens situation er ved at blive forbedret. EF-erhvervsgrenen kunne derfor ikke have lidt væsentlig skade.

(188) Der blev imidlertid ikke fremført argumenter, der kunne ændre konklusionerne i betragtning 139 til 141 i forordningen om midlertidig told. I overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i grundforordningen var disse konklusioner baseret på alle relevante faktorer og forhold, der har indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation. De nærmere oplysninger er anført i betragtning 125 til 138 i forordningen om midlertidig told og er ikke blevet anfægtet. Selv om EF-erhvervsgrenens situation blev forbedret på visse områder i løbet af den betragtede periode som følge af det voksende marked for DRAMs, blev dette mere end opvejet af den meget betydelige skade, der forårsagedes af det stærke fald i salgspriserne og de deraf følgende svære tab for EF-producenterne i undersøgelsesperioden. Disse tab havde negative konsekvenser for deres afkast af investeringerne og deres likviditet. Under hensyntagen til alle faktorer bekræftes konklusionerne i betragtning 139 til 141 i forordningen om midlertidig told om, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 8 i grundforordningen.

G. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

1. INDLEDNING

(189) Som anført i betragtning 143 til 157 i forordningen om midlertidig told blev det i henhold til artikel 8, stk. 6 og 7, i grundforordningen undersøgt, om den subsidierede import af den pågældende vare med oprindelse i Korea har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end den subsidierede import (nemlig den generelle økonomiske afmatning i undersøgelsesperioden, import fra andre lande, EF-erhvervsgrenens eksport og overkapacitet), der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt enkeltvis for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet den subsidierede import.

(190) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede Hynix og den koreanske regering, at importen fra Hynix ikke kunne have forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, fordi dens markedsandel faldt i løbet af den betragtede periode, og fordi dens priser ikke underbød EF-erhvervsgrenens priser. De hævdede videre, at enhver skade var selvforskyldt og forvoldt af de investeringer, som EF-erhvervsgrenen havde foretaget i den betragtede periode, og som i vid udstrækning havde bidraget til overkapaciteten i undersøgelsesperioden. De fremførte også, at analysen i forordningen om midlertidig told ikke havde taget hensyn til den alvorlige cykliske krise for it-sektoren i denne periode. Det bemærkes, at Hynix' bemærkninger vedrørende årsagssammenhængen kun henviste til en af de to producenter i Fællesskabet, som udgør EF-erhvervsgrenen, nemlig Infineon. Den følgende analyse vedrører EF-erhvervsgrenen som helhed.

2. VIRKNINGERNE AF DEN SUBSIDIEREDE IMPORT

(191) Som anført i betragtning 176 og 177 øgedes den subsidierede import fra Hynix i den betragtede periode endnu hurtigere end forbruget i Fællesskabet. I samme periode fulgte dens markedsandel samme udvikling, idet den steg (se betragtning 184 og 185) og nåede et meget betydeligt niveau i undersøgelsesperioden. Selv hvis den angivelige importmængde fra LG Semicon Co., Ltd, blev lagt til importen fra Hynix for årene 1998 og 1999, ville der stadig være tale om en stigende tendens i importen mod undersøgelsesperioden (en stigning på 155 % mellem 1998 og undersøgelsesperioden). Det fandtes, at den subsidierede import fra Hynix både i mængde og markedsandel havde en størrelse i undersøgelsesperioden, der i sig selv var tilstrækkelig stor til at påvirke fællesskabsmarkedet og navnlig EF-erhvervsgrenens priser i negativ retning. Markedsanalytikere mente ([1]), at Hynix teknisk set var bankerot og kun blev holdt i live af gældsomstruktureringsprogrammer, hvorved overforsyningen af markedet kunstigt blev opretholdt. I denne forbindelse skal det bemærkes, at ethvert ekstra udbud, der ikke svarede til efterspørgslen, trykker priserne. Som nævnt i betragtning 148 i forordningen om midlertidig told var Hynix desperat for at sælge varer i undersøgelsesperioden, selv til under kostprisen. Der blev ikke fremsat yderligere bemærkninger, der kunne ændre konklusionerne i betragtning 144 til 148 i forordningen om midlertidig told vedrørende virkningerne af den subsidierede import fra Hynix på den for EF-erhvervsgrenen skadelige situation. Disse undersøgelsesresultater bekræftes.

(192) Det konkluderes derfor, at subsidieringen ved at tillade en prisfastsættelse uden hensyn til omkostningerne og ved i betydelig grad at bidrage til den overforsyning, der karakteriserer DRAM-markedet, isoleret set har et meget stort ansvar for de meget lave priser på fællesskabsmarkedet. Uden de pågældende subsidier er det rimeligt at antage, at EF-erhvervsgrenens priser ville have været højere, ikke kun fordi Hynix ikke ville have været i stand til at operere med de meget lave priser i undersøgelsesperioden, men også fordi det globale udbud ville have været mindre. Omfanget af de subsidierede lavprisimport fra Hynix havde desuden i sig selv en betydelig negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

3. VIRKNINGEN AF ANDRE FAKTORER

a) **Generel økonomisk afmatning i undersøgelsesperioden**

(193) Hynix og den koreanske regering fremførte, at Kommissionen ikke tog hensyn til virkningerne af DRAM-markedets cykliske natur. De fremførte endvidere, at den globale efterspørgsel efter DRAMs kun steg med 59 % i 2001, mens gennemsnittet år til år var 75 %. Det bemærkes, at disse påståede globale vækstrater er stærkt subjektive og modsiger andre foreliggende oplysninger. Som anført i betragtning 150 i forordningen om midlertidig told erkendes det, at den generelle økonomiske afmatning af pc- og telekommunikationsmarkedet i 2001 kan have haft en vis pristrykkende effekt. Det konstateredes imidlertid, at forbruget af DRAMs i Fællesskabet vedblev med at stige i hele den

([1]) Morgan Stanley, Hynix Semiconductor, 25. september, 2002.

betragtede periode. Det øgede forbrug med hensyn til Mbits i undersøgelsesperioden skyldtes i høj grad indførelsen af Microsoft XP, der har langt højere Mbit-krav end tidligere systemer, og et øget salg af avancerede produkter som følge af de lave priser. Forbruget i Fællesskabet målt i Mbits steg faktisk i næsten samme takt mellem 1999 og det gode år 2000 (57 %) som mellem det gode år 2000 og det dårlige år 2001, altså undersøgelsesperioden (51 %). Det kan derfor konkluderes, at den økonomiske afmatning kan have haft en vis afdæmpende effekt på priserne, men det kan med det stigende forbrug antages, at denne virkning ikke var betydelig.

b) **Import af den pågældende vare fra andre lande end Korea**

(194) Der blev ikke modtaget bemærkninger vedrørende anden import efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Efter den endelige meddelelse om resultaterne fremførte Hynix, at ifølge tal i klagen er importen fra andre lande end Korea (især Taiwan) og importen fra Samsung steget mere end importen fra Hynix, særlig mellem 2000 og undersøgelsesperioden, og en eventuel skade for EF-erhvervsgrenen kunne derfor ikke være forvoldt af importen fra Hynix. For så vidt angår importen fra Samsung henvises til betragtning 200. For så vidt angår importen fra alle andre lande (herunder Taiwan) fremgik det af undersøgelsen, at den udtrykt i Mbits var faldet med 4,2 % mellem 2000 og undersøgelsesperioden. Dens markedsandel faldt faktisk fra 31,4 % i 2000 til 20 % i undersøgelsesperioden. I samme periode steg den subsidierede import fra Hynix udtrykt i Mbits med 24 %. Påstanden anses derfor for grundløs, og undersøgelsesresultaterne i betragtning 151 i forordningen om midlertidig told, nemlig at importen fra andre lande end Korea ikke på nogen væsentlig måde har bidraget til den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, bekræftes.

c) **EF-erhvervsgrenens eksportaktivitet**

(195) Der blev ikke modtaget bemærkninger vedrørende EF-erhvervsgrenens eksportaktiviteter efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Konklusionerne i betragtning 152 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

d) **Overkapacitet**

(196) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede Hynix og den koreanske regering, at en eventuel skade for EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden var selvforskyldt og forvoldt af erhvervsgrenens investeringer i den betragtede periode. De hævdede endvidere, at disse investeringer i vidt omfang havde bidraget til overkapaciteten i undersøgelsesperioden.

(197) Som anført i betragtning 153 i forordningen om midlertidig told led verdensmarkedet for DRAMs i undersøgelsesperioden stadig under strukturel overkapacitet som følge af forventningerne sidst i 1990erne om, at markedet ville fortsætte sin hastige fremgang. Denne overkapacitet kan siges at have bidraget til størrelsen af den aktuelle nedgang, som erhvervsgrenen lider under. Det bemærkes imidlertid, at EF-erhvervsgrenens kapacitet udtrykt i Mbits ikke nåede forbruget i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Det erkendes endvidere generelt, at DRAMs-industrien konstant behøver store investeringer, især til forskning og udvikling, for at kunne vedblive med at være ajour med den nyeste teknologi. EF-erhvervsgrenens investeringer i den betragtede periode kan derfor anses for rimelige og blev foretaget for at opretholde dens konkurrencedygtighed på et vækstmarked. I denne forbindelse bemærkes det, at begge koreanske producenter foretog betydelige investeringer i den betragtede periode. EF-erhvervsgrenens globale investeringer svarede faktisk til mindre end halvdelen af de to koreanske producenters investeringer i denne periode. Det er derfor rimeligt at antage, at en eventuel overkapacitet ikke var skabt af EF-erhvervsgrenen alene. Det var tværtimod den koreanske industri, der især bidrog til denne overkapacitet på verdensplan. Det er også rimeligt at antage, at hvis den koreanske regering ikke havde grebet ind med subsidier, ville situationen både i Fællesskabet og på verdensplan med hensyn til overkapacitet ikke have været så alvorlig.

e) **Lagre**

(198) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger fremførte Hynix også, at en betydelig »lagertømning« var en anden årsag til de faldende DRAM-priser i undersøgelsesperioden. Det blev fremført, at i »næstenrekordåret« 2000, hvor DRAM-priserne steg betydeligt, opbyggede mange kunder (dvs. distributører) deres lagre af DRAMs, fordi de frygtede mangelsituationer. Da det i undersøgelsesperioden blev klart, at sammenbruddet på pc- og telekommunikationsmarkedet ville mindske efterspørgslen, blev disse lagre hurtigt solgt, hvilket reducerede de allerede faldende priser yderligere.

(199) For det første støttes dette argument imidlertid ikke af faktiske beviser. For det andet er det baseret på en forkert forudsætning: Forbruget i Fællesskabet af DRAMs vedblev med at stige i undersøgelsesperioden. Endelig er det ikke plausibelt: Intet selskab vil opbygge lagre, når priserne er høje, især ikke hvis en vare som DRAMs har en kort levetid; tværtimod vil de muligvis opbygge lagre, når priserne er lave. I denne forbindelse erindres det, at EF-erhvervsgrenens lagre udtrykt i procent af produktionen i Mbits faldt både i det gode år 2000 og i den dårlige undersøgelsesperiode. Dette blev bekræftet af den eneste samarbejdsvillige distributør, der i sin besvarelse af spørgeskemaet erklærede, at »producenterne i øjeblikket afgiver ordrer med minimal leveringstid«. Den samme distributør oplyste under en høring, at dens DRAMs-lagre fornyes fire gange om måneden. Der kan derfor ikke etableres nogen forbindelse mellem lagre og priser, og argumentet må derfor afvises.

f) **Importen fra Samsung**

(200) Det blev også undersøgt, om andre faktorer end de ovennævnte kan have bidraget til den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt i undersøgelsesperioden. I denne forbindelse blev importen fra Samsung undersøgt. Importen fra Samsung steg også i den betragtede periode, men i lavere takt end importen fra Hynix og under alle omstændigheder mindre end stigningen i forbruget i Fællesskabet. Det konstateredes også, at Samsungs priser i undersøgelsesperioden i gennemsnit var højere end Hynix' priser. Samsungs priser faldt endvidere mindre end Hynix' priser i den betragtede periode. Det konkluderedes derfor, at selv om importen fra Samsung kan have forvoldt EF-erhvervsgrenen en vis skade, var dette ikke tilstrækkeligt til at bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Hynix og den væsentlige skade, som EF-erhvervsgren havde lidt.

4. KONKLUSION OM ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(201) De argumenter om årsagssammenhæng, der blev fremført af de interesserede parter efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger, har ikke ændret de generelle konklusioner fra den foreløbige forordning.

(202) Andre faktorer end den subsidierede import med oprindelse i Korea, såsom anden import, den generelle økonomiske afmatning, EF-erhvervsgrenens eksportaktiviteter og den allerede eksisterende overkapacitet på markedet, kan have bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen led under i undersøgelsesperioden. Disse faktorers skadevoldende virkninger fandtes både individuelt og samlet at være af en vis vigtighed, men ikke tilstrækkelig til at underminere den materielle skade som kunne tilregnes den subsidierede import.

(203) De faldende priser på EF-erhvervsgrenens eksportsalg kan også have bidraget til skaden. I betragtning af den lavere eksportmængde i forhold til salget i Fællesskabet i undersøgelsesperioden kan den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, imidlertid ikke tilskrives dens eksport.

(204) For så vidt angår overkapacitet har denne situation varet ved på verdensplan i en årrække, herunder den betragtede periode. Denne overkapacitet kan derfor ikke anses for at være den eneste årsag til det meget betydelige pludselige prisfald, der førte til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt. Desuden er den subsidierede import i sig selv en betydelig årsag til overforsyning.

(205) Det fremgik faktisk af undersøgelsen, at der i den betragtede periode solgtes subsidierede varer importeret fra Hynix på fællesskabsmarkedet i mængder og til priser, der forvoldte EF-erhvervsgrenen meget betydelig skade. Denne import fandtes at være en betydelig årsag til, at priserne i Fællesskabet faldt kraftigt til et niveau, der førte til meget store tab. Denne situation havde alvorlige følger for EF-erhvervsgrenens rentabilitet og dens evne til at opretholde det nødvendige investeringsniveau. I betragtning af ovenstående analyse, hvor der behørigt er skelnet mellem virkningerne af alle kendte faktorer på EF-erhvervsgrenens situation og de skadevoldende virkninger er den subsidierede import, konkluderes det, at disse andre faktorer ikke kan bryde årsagssammenhængen mellem subsidiering og skade. Det konkluderes derfor, at denne import har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. artikel 8, stk. 6, i grundforordningen.

H. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

(206) Ingen brugere, importører eller distributører fremsatte bemærkninger vedrørende Fællesskabets interesser eller noget andet aspekt af undersøgelsen efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Ikke engang de få samarbejdsvillige brugere fremsatte bemærkninger til de foreløbige undersøgelsesresultater. EF-erhvervsgrenen gav udtryk for, at den støttede de foreløbige konklusioner vedrørende Fællesskabets interesser.

(207) Selv om Hynix ikke var direkte berørt, fremførte selskabet efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, at EF-erhvervsgrenen ikke har kapacitet til at forsyne sine kunder, og at Hynix' forsvinden fra fællesskabsmarkedet kun kunne føre til øget markedsandel for andre tredjelandsproducenter.

(208) Hynix' argument er ikke overbevisende. Det modsiger Hynix' tidligere argument om, at EF-erhvervsgrenen selv har skabt en situation med overforsyning. EF-erhvervsgrenen har faktisk stadig en betydelig ledig kapacitet, der kan tages i brug, hvis markedsforholdene tillader loyal konkurrence. På den anden side er foranstaltningernes mål ikke at fjerne Hynix fra fællesskabsmarkedet, men at udligne subsidieringen i det omfang, den har fremmet importen fra Hynix på bekostning af andre leverandører på markedet.

(209) I mangel af yderligere bemærkninger fra de direkte interesserede parter bekræftes undersøgelsesresultaterne og konklusionerne i betragtning 158 til 174 i forordningen om midlertidig told. Det konkluderes derfor, at en indførelse af endelige udligningsforanstaltninger ikke vil stride mod Fællesskabets interesser.

I. **ENDELIG FREMGANGSMÅDE**

(210) I betragtning af konklusionerne vedrørende subsidier, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør der indføres endelige udligningsforanstaltninger for at hindre, at den subsidierede import fra Republikken Korea forårsager yderligere skade for EF-erhvervsgrenen.

1. SKADESTÆRSKEL

(211) Med henblik på at fastsætte niveauet for de endelige foranstaltninger blev der taget hensyn til både det konstaterede subsidiebeløb og omfanget af den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

(212) De endelige foranstaltninger bør indføres med et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af den pågældende import, men som ikke overstiger det konstaterede subsidiebeløb. Ved beregningen af størrelsen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af de skadevoldende subsidier, fandtes det, at enhver foranstaltning burde gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde dens omkostninger og samlet opnå en fortjeneste før skat, som med rimelighed kunne forventes på salget af samme vare i Fællesskabet under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden subsidieret import. Der blev ved beregningen heraf benyttet en fortjenstmargen før skat på 15 % af omsætningen, hvilket er tilstrækkeligt til, at erhvervsgrenen kan opretholde et rimeligt investeringsniveau. Denne fortjeneste var det gennemsnit, som EF-erhvervsgrenen havde opnået de to sidste år inden undersøgelsesperioden.

(213) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger fremførte Hynix, at fortjenesten på 15 % ikke var i overensstemmelse med den fortjenstmargen på 9,5 %, der var blevet benyttet i tidligere antidumpingprocedurer vedrørende DRAMs med oprindelse i Korea og Japan. Det bemærkes, at disse antidumpingprocedurer vedrørte en situation for over 10 år siden, hvor omstændighederne på markedet og varen selv var anderledes. I betragtning af størrelsen af EF-erhvervsgrenens tab i undersøgelsesperioden vil selv en fortjenstmargen på dette niveau under alle omstændigheder føre til en skadestærskel, der stadig vil være højere end det konstaterede subsidiebeløb.

(214) I betragtning af ovenstående bekræftes den metode, som er benyttet til at fastsætte skadestærsklen, og som er beskrevet i betragtning 177 til 179 i forordningen om midlertidig told.

2. TOLDENS FORM OG STØRRELSE

(215) Da subsidiebeløbet for Hynix Semiconductor Inc. fandtes at være lavere end skadestærsklen, bør den endelige udligningstold svare til det konstaterede subsidiebeløb, jf. artikel 15, stk. 1, i grundforordningen, nemlig 34,8 %. Der bør ikke indføres told over for Samsung Electronics Co., Ltd, da subsidiet for dette selskab var ubetydeligt.

(216) De individuelle udligningstoldsatser i denne forordning er fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, som er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den operative del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.

(217) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen [1] sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i selskabets aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Kommissionen vil efter høring af det rådgivende udvalg ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle toldsatser.

[1] Europa-Kommissionen — Generaldirektoratet for Handel-Direktorat B — J-79 5/17 — Rue de la Loi/Wetstraat 200 — B-1049 Brussel/Bruxelles.

J. **OPKRÆVNING AF MIDLERTIDIG TOLD**

(218) I betragtning af størrelsen af de udligningsberettigede subsidier, der konstateredes for de eksporterende producenter, og af alvoren af den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, findes det nødvendigt, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold i henhold til forordning (EF) nr. 708/2003, opkræves endeligt med satsen for den endelige told eller med satsen for den midlertidige told, hvis denne er lavere —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (Dynamic Random Access Memories), af samtlige typer, tætheder og varianter, både samlet og i plade- og terningeform, fremstillet ved hjælp af forskellige former for MOS-teknologi (Metal Oxide Semiconductor), herunder supplerende MOS-typer (CMOS), af samtlige tætheder (herunder fremtidige tætheder), uanset hvilken adgangshastighed, konfiguration, pakning eller ramme, der er tale om. Dette omfatter også DRAMs, der fremtræder i (seriefremstillede) hukommelsesmoduler eller (seriefremstillede) hukommelsesplader eller i nogen anden samlet form, forudsat at deres vigtigste formål er at tilvejebringe hukommelse, i øjeblikket henhørende under KN-kode 8542 21 11, 8542 21 13, 8542 21 15, 8542 21 17, ex 8542 21 01 (Taric-kode 8542 21 01 10), ex 8542 21 05 (Taric-kode 8542 21 05 10), ex 8548 90 10 (Taric-kode 8548 90 10 10), ex 8473 30 10 (Taric-kode 8473 30 10 10) og ex 8473 50 10 (Taric-kode 8473 50 10 10), og med oprindelse i Republikken Korea.

2. Den endelige told fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Koreanske producenter	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Samsung Electronics Co., Ltd 24th Fl., Samsung Main Bldg. 250, 2-Ga, Taepyeong-Ro, Jung-Gu,, Seoul	0 %	A437
Alle andre selskaber	34,8 %	A999

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold på importen af DRAMs med oprindelse i Republikken Korea i henhold til forordning (EF) nr. 708/2003, opkræves med den endeligt indførte toldsats eller med den midlertidige toldsats, hvis sidstnævnte var lavere. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige udligningstold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Rådets vegne
F. FRATTINI
Formand